

انجیل یوحنا

کیتاب معرفی کون

کلمه‌ی «انجیل» نینی «خبر خوش» و آ خبر خوش کی خودا پیغامه، عیسی مسیح اون همه‌ی مردوم دنیا ره باورده. و بعداً عیسی شاگردان و پیروان از اون زندگی و تعلیماتی کی بده کیتابانی بینویشیدی. آ کیتابان انجیل خوانده به، چونکی هو خبر خوش اعلام کونه. یوحنا یهودی و ایتا از همراهان عیسی مسیح بو. اون پتر نام زبدي و اون براز نام یعقوب بو. یوحنا پیش از اونکی جزو همراهان عیسی بیه، مایگیر و پطرس امرأ دوست و همکار بو. یوحنا خو انجیل میان از خودش نامی نبره بلکه خوره «شاگردی کی عیسی اون دوس داشتی» یا «شاگرد دیگر» معرفی کونه.

نسخه‌ی اصلی‌ی آ کیتاب به زبان یونانی بینویشته بپوسته و تا امروز انجیل یوحنا، به ویشتر از ۱۵۰۰ زبان جورواجور ترجمه بپوسته. تا تومام مردوم دنیا بتانید آ کیتاب به خوشان زبان بخانید و بفامید. مدارک و اسناد تاریخی نشان دهه کی انجیل یوحنا پیش از قرن چهارم میلادی به زبان فارسی ترجمه بپوسته کی متأسفانه ایمروزه به او نیویشته دسرسی ناریمی ولی دواره هو انجیل به زبان فارسی ترجمه بپوسته. و ایمروزه امان آ ایفتخار داریم کی هو اینجیل به گیلکی، در دسرس شومان قرار بدیم.

یوحنا خو هدف از نیویشتن آ انجیل در باب ۲۰ آیه ۳۱ بیان بوکوده. اون گه: «ولی آنقدر بینویشته بپوسته تا ایمان باورید کی عیسی هو مسیح، و خودا پسر، و به توسطه آ ایمان صاحبه زندگی‌ی ابدی ببید.»

انجیل یوحنا دورون، عیسی مسیح به عنوانه کلمه الهی و ابدی کی دنیا به توسطه اون ساخته بپوسته معرفی بو. و دینیمی کی در سرتاسره دورانی کی عیسی مسیح آ دنیایه خاکی دورون ایسه بو بر علیه آ باور موخالف و تضاد نه بو. و آ تضاد و موخالفت باعثه کوشته بوستن مسیح صلیبه رو بپوسته. پس با اون مرگ و قیام بو کی خو مأموریت به انجام و کمال برسانه. و با انجام مأموریت خودش و خودای بشناسانه. آ انجیل دورون زندگی‌ی عیسی، مسیح موعود، به صورته ایتا مجموعه از نشانه‌یان و معجزاته کی ایفتاق دکفته و به صورته سمبلیک به تصویر بکشه بپوسته. چیزی کی قابل توجهیه و انجیل یوحنا به موشخصه کونه به کار بردنه سمبلیک از اشیا و اسامی در زندگی‌ی روزمره. از طریق به حقیقت و واقعیتانه روحانی اشاره به. نشانه‌یانی مثل: آب، نان، نور، چوپان و بره، تاک و اونه میوه.

تقسیمبندی په کلی

- ۱- الوهیت و شخصیت عیسی مسیح. ۱:۱-۱۸*
- ۲- یحیی تمیددهنده و اولی شاگردان عیسی مسیح. ۱۹:۱-۵۱
- ۳- معجزات و تعلیمات عیسی مسیح. باب ۲-۱۲
- ۴- عیسی مسیح خو شاگردان امرأ خودا حافظی کونه و اوشان تشویق کونه و اوشان ره دوعا کونه. باب ۱۳-۱۷
- ۵- دستگیری عیسی مسیح، موحاکمه، مصلوب و مردن و دفن بوستن. باب ۱۸ و ۱۹
- ۶- زنده بوستن و قیام عیسی مسیح. باب ۲۰
- ۷- ایوار دیگر عیسی مسیح خوره خودش به خو شاگردان ظاهر کونه. باب ۲۱

کلمه اینسان ببوسته

I از اول کلمه بو و کلمه خودا امرأ بو و کلمه، خودا بو. ² اون اول خودا امرأ بو. ³ همه چی توسط اون بوجود بامو و از هر اونچی کی بوجود بامو، هیچ چی بدون اون بوجود نامو. ⁴ در اون حیات بو و او حیات، نور آدمیان بو. ⁵ نور در تاریکی تأبه و تاریکی نثانه اون از بین ببره.

⁶ مردی بامو کی خودا اون اوسه کوده بو. اون نام یحیی بو. ⁷ اون شهادت دتن ره بامو بو، شهادت بر او نور، تا همه توسط اون ایمان باورید. ⁸ یحیی خودش او نور نوبو، بلکه بامو بو تا بر او نور شهادت بده. ⁹ اون نور حقیقی کی هر آدمی منور کونه، حقیقتن به جهان آمون دوبو. ¹⁰ اون دونیا میان ایسه بو و دونیا به واسطه اون بوجود بامو، اما دونیا اون نشناخته. ¹¹ به خو ملک سر بامو، ولی اون قوم، اون قبول نوکودیدی. ¹² اما به توما کسان کی اون قبول بوکودیدی، ا حق فاده کی خودا زاکان ببید، ینی هر کسی کی به اون نام ایمان باوره. ¹³ نه کسان کی از اینسان بدونیا بامویدی و نه از نفسه خواشیدی و نه از ایتا مرد خواسته بدونیا بامویدی، بلکه تولدی از خودایه.

¹⁴ و کلمه، اینسان خاکی ببوسته و امی میان ساکن ببوسته و آمان اون جلال بیدهیم،* جلالی کی شایسته او یگانه پسری ایسه کی از طرف پتر بامو، پور از فیض و راستی. ¹⁵ یحیی بر اون شهادت دبی و با صدای بولند گفتی کی: «آن او کسی ایسه کی درباره اون بوگفتم: (اون کی بعد از من آیه بر من برتری پیدا بوکوده، چونکی قبل از من وجود داشتی).» ¹⁶ از اون پوری آمان همه بهره مند ببوستیم، فیض، فیض سر. ¹⁷ چونکی شریعت توسط موسی بامو، اما فیض و راستی به واسطه عیسی مسیح بامو. ¹⁸ هیچکی هرگز خودای نیده. اما او یگانه، کی پتر ورجا ایسه و در خودش ذاتم خودایه، اون، اون بشناسانه.

* خواننده عزیز، وختی شومان شماره یان به شکل دینیدی (۱:۱-۱۸) به معنی په انجیل یوحنا باب ۱، از آیه ۱ تا آیه ۱۸ خنده به. * ۱۴:۱ به معنی: با دقت نگاه کون

یحییٰ شہادت

¹⁹ اُنہ یحییٰ شہادت او وختی کی یوہودیّان، کاهنان و لاویّان از اورشلیم اوڻ پھلو اوسہ کودیدی تا از اون واورسید کی: «تو کی ایسی؟» ²⁰ یحییٰ ايعتراف بوکودہ، اینکار نوکودہ، بلکی ایصرار داشتی کی: «من مسیح نی.م.»

²¹ واورسہ ییدی: «پس چی؟ تو الیاسی؟»

جواب بدہ: «نی.م.» واورسہ ییدی:

«تو او پیغمبری؟»

جواب بدہ: «نه!»

²² او وخت اون بوگفتیدی: «پس کی ایسی؟ بوگو چی جوابی او کسانِی رہ کی آمر اوسہ

کودیدی، ببریم؟ دربارہی خودت چی گی؟»

²³ یحییٰ طبق اونچی کی اِشعیای نبی بیان بوکودہ بو، بوگفتہ:

«من او صدائ نداکونندہ در بیابانم کی گہ:

(خوداونڈ رائِ هموار کونید!)» *

²⁴ تعدادی از اوشانی کی روانہ بوستہ بید و از فریسیان بید، ²⁵ اون واورسہ ییدی: «اگہ تو نہ

مسیحی، نہ الیاسی و نہ او پیغمبر، پس چرہ تعمید دیہی؟» ²⁶ یحییٰ در جواب بوگفتہ: «من آبِ

آمر تعمید دهم، اما شیمی میان کسی ایسہ کی شومان اون نشناسیدی. ²⁷ اونی کی بعد از من آہ،

من لایق واکودن اوڻ کفش بندم نی.م.»

²⁸ آشان همه در بیت عنثیا واقع در او طرف اردن رودخانہ رخ بدہ، جایی کی یحییٰ تعمید دی.

خودا برہ

²⁹ فردای او روز، یحییٰ چون عیسای بیدہ کی اوڻ طرف آمون درہ، بوگفتہ: «اُنہ برہی خودا کی

گونای از دنیا اوسانہ! ³⁰ آن، اونی ایسہ کی من دربارہی اون بوگفتم: (بعد از من مردی آہ کی بر

من برتری داشتی، چونکی قبل از من وجود داشتی.) ³¹ من خودم اون نشناختیم، اما هُن و اُسی

بأموم کی آب آمر تعمید بدم تا اون، اسرائیل رہ ظاہر بہ. ³² پس یحییٰ شہادت بدہ و بوگفتہ:

«خودا روح بیدم کی کبوتر مانستن از آسمان فرود بأمو و بر اون قرار بیگفتہ. ³³ من خودم اون

نشناختیم، اما اونی کی مَر اوسہ کودہ تا آب آمر تعمید بدم، مَر بوگفتہ کی: (هر وخت بیدہی کی

روح بر کسی فرود بأمو و بر اون قرار بیگفتہ، بدان اون، اونی ایسہ کی روح القدس آمر تعمید

دہہ.) ³⁴ و من بیدم و شہادت دهم کی آن خودا پسرہ!»

عیسی اولی شاگردان

³⁵ فردای او روز، ابواڻ دیگر یحییٰ خو دوتا شاگردان آمر ایسہ بو. ³⁶ اون عیسای کی را شوئون

دوبو، نیگاہ بوکودہ و بوگفتہ: «اُنہ، خودا برہ!» ³⁷ وختی اون دوتا شاگرد، اُن حرفِ بیشتاوستیدی، از

عیسی دونبلسر را دکفتیدی. ³⁸ عیسی خو روی واکردانہ و بیدہ کی از اون دونبلسر آمون دریدی.

اوشان بوگفتہ: «چی خاییدی؟»

* ۲۳:۱ اِشعیّا کیتاب، باب ۴۰، آہ ۳.

بوگفتیدی: «آی اوستاد، تی خانه کویه ایسه؟»

³⁹ جواب بده: «بایید و بیدینید!» پس بوشویدی و بیدهیدی کی کویه خانه دأره و او روز اون امرأ سر بوکودید. او لحظه ساعت چهاژ بعد از ظهر بو.

⁴⁰ اینا از او دو نفر کی یحیی حرفان بشتاوسته بو و عیسی دونبالسر بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ⁴¹ اون اول خو برار شمعون پیدا بوکوده و اون بوگفته: «آمان مسیح کی اون معنی (مسح بپوسته‌یه)، پیدا بوکودیم.» ⁴² و آندریاس، شمعون عیسی ورجا برده. عیسی اون نیگاه بوکوده و بوگفته: «تو شمعون پطرس، یوحنا پسری اما (کیفا) دوخاده بی»، کی اون معنی صخره‌یه.

عیسی فیلیپس و نتائیل به خو شاگردی دعوت کونه

⁴³ روز بعد عیسی خواستی کی به ولایت جلیل بشه. فیلیپس پیدا بوکوده و اون بوگفته: «می دونبال بیا!» ⁴⁴ فیلیپس اهل بیت صیدا بو، آندریاس و پطرس همشاری. ⁴⁵ اون نتائیل پیدا بوکوده و بوگفته: «اون کسی کی موسی در تورات درباره‌ی اون بوگفته و پیغمبران بنیویشتیدی، پیدا بوکودیم! اون عیسی، یوسف پسر از شاز ناصره‌یه!»

⁴⁶ نتائیل اون بوگفته: «مگه به، کی از ناصره چیز خوبی بیرون بایه؟»

فیلیپس جواب بده: «بیا و بیدین.»

⁴⁷ وختی عیسی بیده کی نتائیل اون طرف آمون دره، درباره‌ی اون بوگفته: «حقیقتن کی آنه او مرد ایسرائیلی کی در اون هیچ مکر و حیل‌یه پیدا نیه!»

⁴⁸ نتائیل اون بوگفته: «مر از کویه شناسی؟»

عیسی جواب بده: «قبل از اونکی فیلیپس تر دوخانه، وختی کی درخت انجیر جیر ایسه بی، تر

بیدم.»

⁴⁹ نتائیل جواب بده: «اوستاد، تو خودا پسری! تو ایسرائیل پادشایی!»

⁵⁰ عیسی در جواب بوگفته: «آیا بخاطر آنکی بوگفتم تر درخت انجیر جیر بیدم، ایمان بأوردی؟ از آن به بعد. چیزان بزرگتری دینی.» ⁵¹ بعداً بوگفته: «آمین، آمین* شمر گم کی آسمان واز به و خودا فرشته‌یان در حالی کی بر اینسان پسر بیجیر آیددی و به آسمان شیدی، دینیدی.»

معجزه عروسی میان

2 سوّمی روز قانائ جلیل میان عروسی بو و عیسی مارم اویه ایسه بو. ² عیسی و اون شاگردانم به عروسی دعوت بپوسته بید. ³ وختی کی شراب تومام بوسته، عیسی مار، عیسای بوگفته: «آشان ده شراب نأردی.»

⁴ عیسی اون بوگفته: «بانو، می جا چی خوایی؟ می وخت هنوز فترسه.»

⁵ اون مار پیشخدمتان بوگفته: «هر چی شمر گه، بوکونید.»

* ۵۱:۱ اصطلاح آمین، یهودیان وختی کی کلامی ایشتاوستیدی به زبان آوردیدی و اون معنی آنه کی «هطو به» یا به «حقیقت هطو ایسه.» بعداً مسیحیان «آمین» در آخر دوعا یا بعد از ایشتاوستن کلامه خودا به کار بردیدی ولی عیسی با به کار بردن اون در اول بعضی از خوگفته‌یان به درستی و صحت خو کلام تأکید کودی.

⁶ او به شیش تا خمره‌ی سنگی نَهِه بو کی برای رسم تطهیر یهودیان* به کار آمویی و هر کودام ظرفیت دو یا سه تا پیمانه‌ی* داشتی. ⁷ عیسی خدمتکارانَ بوگفته: «آ خمره‌یانَ از آب پور کونید.» پس اوشانَ لبالب پور کودیدی. ⁸ بعداً اوشانَ بوگفته: «الآن ایچه از اون اوسانید و صاحب مجلس ره ببرید.» اوشانم هوطو بوکودیدی.

⁹ صاحب مجلس نانستی کی اونَ از کویه باوردیدی، ولی خدمتکارانی کی اونَ اوساده بید، دانستیدی. او وخت آبی کی شراب ببوسته بو بچیشه، داماد دوحاده ¹⁰ و اونَ بوگفته: «همه اول شراب ناب آوردیدی و پذیرایی کونیدی و وختی میهمانان مست بیدی، بعداً شراب ارزانتر آوردیدی؛ اما تو شراب ناب تا لحظه بدآشتی!»

¹¹ اطویی عیسی خو اولی معجزه‌ی قانای جلیل میان انجام بده و خو جلال نشان بده و اونَ شاگردان به اون ایمان باوردیدی.

¹² بعد از اون، خو مار و خو براران و شاگردان امرأ به کفرناحوم بوشو و چن روزی در او به بَشَه‌ییدی.

عیسی معبد میان

¹³ چونکی یهودیان عید پَسَخ نزدیک بو، عیسی به اورشلیم بوشو. ¹⁴ معبد صحن میانی بیده کی تعدادی به فروختن گاب و گوسفند و کبوتر مشغولیدی و صرافانم به کاسی نیشه بید. ¹⁵ پس، از طناب شلاق چاکوده اوشان با همه‌ی گابان و گوسفندان از معبد بیرون کوده و صرافان سکه‌یان، زیمین رو فوکوده و اوشان میزان و اگر دانه ¹⁶ و کبوتر فروشان بوگفته: «آشان از آیه بیرون ببرید و می پتر خانه‌ی به محل کاسی تبدیل نوکونید!» ¹⁷ او وخت اون شاگردان به یاد باوردیدی کی بینویشه ببوسته بو: «غیرتی کی تی خانه واستی دارم، مَر سوزنه.»*

¹⁸ پس یهودیان بخاطر آکاران اون بوگفتیدی: «چی معجزه‌یی امر نشان دیهی کی بدانیم تو ایجازه‌ی آکاران داری؟»

¹⁹ عیسی در جواب اوشان بوگفته: «شومان آ معبد خراب کونید، من سه روزه اون دوواره چاکونم.»

²⁰ یهودیان اون بوگفتیدی: «آ معبد ساختن چل و شیش سال طول بکشه، و الآن تو خایی سه روز اون چاکونی؟» ²¹ ولی معبدی کی عیسی از اون حرف زهی، خودش بدن بو. ²² پس وختی کی از مورده‌یان ویریشه، اون شاگردان آگفته‌ی به یاد باوردیدی و به کتاب موقدس و اون حرفان ایمان باوردیدی.

²³ وختی کی عیسی عید پَسَخ ره اورشلیم میان ایسه بو، خیلی‌یان بخاطر معجزاتی کی انجام بده بو، به اون نام ایمان باوردیدی. ²⁴ اما عیسی به اوشان ایمان ایتعداد ناشتی، چونکی همه‌ی شناختی ²⁵ و لازم نبو کسی درباره‌ی اینسان چیزی اون بگه، چونکی خودش دانستی کی اینسان دورونی چی نَهِه!

* ۶:۲ یهود مذهب میان، یهودیان از آب بدن و وسایل پاک واستی ایستفاده کودیدی. * ۶:۲ هر پیمانه ۷۵-۱۱۵ لیتر جا داشتی. * ۱۷:۲ تورات، کتاب مزمور، باب ۶۹، آیه ۹.

عیسی نيقوديموس امرأ مولات بوکوده

3 مردی بو از فرقه‌ی فریسی، نيقوديموس نام، از حاکمان يهود. ² اون ايتأ شب عیسی ورجأ بآمو و اون بوگفته: «اوستاد، دانیمی کی تو معلمی ایسی کی از خودا طرف بآمویی، چونکی هیچکی نتأنه معجزه‌یانی کی تو انجام دیهی، انجام بده، جغیر اون کی خودا اون امرأ به.» ³ عیسی در جواب بوگفته: «آمین، آمین، تر گم تا کسی از نو بدونیا نأیه، نتأنه خودا پادشایی بیدینه.»

⁴ نيقوديموس اون بوگفته: «کسی کی پیره، چوطو تأنه دوواره بدونیا بآیه؟ آیا تأنه به خو مار شکم و اگرده و دوواره بدونیا بآیه؟»

⁵ عیسی جواب بده: «آمین، آمین تر گم تا کسی از آب و روح بدونیا نأیه، نتأنه وارڈ خودا پادشایی به. ⁶ اونچی کی از اینسان بدونیا بآیه، جسمانی به و اونچی کی از روح بدونیا بآیه، روحانی به. ⁷ تعجب نو کون کی بوگفتم وأستی از نو بدونیا بآید! ⁸ باد هر جای کی بخایه، حرکت کونه و اون صدای ایشناوی، اما نانی کی از کویه آیه و به کویه شه. هوطویه هر کسی کی از روح بدونیا بآیه.» ⁹ نيقوديموس از اون وأورسه: «أ چیز چوطو مومکنه؟»

¹⁰ عیسی جواب بده: «تو ایسرائیل معلمی و أ چیزأ متوجه نیی؟ ¹¹ آمین، آمین، تر گم اما از اونچی کی دانیم، حرف زنی و اونچی کی بیده‌یم، شهادت دیهیم، اما شومان آمی شهادت قبول نو کونیدی. ¹² وختی شیمی امرأ درباره‌ی امور زیمینی حرف بزم، باور نو کونیدی، چوطو باور کونیدی اگه شیمی امرأ از امور آسمانی بگم؟ ¹³ هیچ کس به آسمان بوجور نوشو، مگه اون کی از آسمان بیجیر بآمو، ینی اینسان پسر. ¹⁴ هوطوی کی موسی بیابان میان مار مجسمه‌ی بولند کوده تا مردوم بیدیند و از مرگ نجات پیدا بوکونید، هوطوی هم اینسان پسر وأستی بولند کوده به تا مردوم بیدیند و نجات پیدا بوکونید ¹⁵ تا هر کسی کی به اون ایمان باوره، زندگی ابدی بداره. ¹⁶ «چونکی خودا دنیای اونقدر موحبت بوکوده کی خو ایدأنه پسر فاده، تا هرکی به اون ایمان باوره هلاک نه، بلکی ابدی زندگی بداره. ¹⁷ چونکی خودا خو پسر اوسه نوکوده تا مردوم دنیای محکوم بوکونه، بلکی اوسه کوده تا توسط اون نجات پیدا بوکونید.»

¹⁸ «هرکی به اون ایمان داره، محکوم نییه، اما هرکی به اون ایمان ناره، از هه الانم محکوم بیوسه، چونکی به خودا ایدأنه پسر نام ایمان ناورد. ¹⁹ و محکومیت در آنه کی نور به جهان بآمو، اما مردوم تاریکی ویشتر از نور دوس داشتیدی، چونکی آشان کاران بده. ²⁰ چونکی هر کسی بدی کونه، از نور نیفرت داره و نور طرف نأیه، مبدا اون کاران آشکار به و روسوا به. ²¹ اما اون کی در راستی زندگی کونه، نور طرف آیه تا آشکار به، کی خو کاران به یاری خودا انجام بده.»

یحیی خو آخرین شهادت درباره‌ی عیسی دهه

²² بعد از اون، عیسی خو شاگردان امرأ به دیهات اطراف يهودیه بوشو، اون چن روزی اویه بیسه و مردوم تعمید بده. ²³ یحیایم عینون میان، نزدیک سالیم، تعمید دبی، چونکی در اویه آب زیاد بو و مردوم آمویدی و تعمید کیفیتدی. ²⁴ اون وختی بو کی یحیی هنوز به زندان دنکفته بو. ²⁵ ایدفعه بین یحیی شاگردان و ایتأ يهودی، رسم تطهیر وأستی بحثی بوجود بآمو. ²⁶ پس یحیی

ورجاً بأموبیدی و اون بوگفتیدی: «اوستاد، اونی کی تی امرأ او طرف روڈ اردن ایسه بو و تو دربارہی اون شہادت دیی، الآن خودش تعمید دہ و ہمہ اون ورجأ شیدی.»

²⁷ یحییٰ در جواب بوگفته: «هیچکی نتأنه چیزی به دس بأوره مگه اونکی از آسمان به اون عطا به. ²⁸ شومان خودتأن شاهدید کی من بوگفتم کی من مسیح نی‌یم، بلکی پیشاپیش اون روانه ببوستم. ²⁹ عروس داماد شینه، اما داماد رفیق کی کنار ایسه به اون گوش کونه، و از ایشناؤستن داماد صدا، شادی زیدای کونه. می شادی‌یم اٹوبی تکمیل بوسته. ³⁰ اون وأستی جلال پیدا بوکونه و من وأستی کوچیک بم.»

³¹ «اون کی از آسمان آیه، از همه بالاتره، اما اونی کی از زمین ایسه، زمینی‌یه و از چیزان زمینی حرف زنہ. اونی کی از آسمان آیه، از همه بالاتره. ³² اون از اونچی کی بیده و بیشتأوسته شہادت دہه، اما هیچکی اون شہادت قبول نوکونه. ³³ کسی کی اون شہادت قبول بوکونه، بر راستی خودا مھر تأیید بزہ. ³⁴ چون اونی کی خودا اوسه کوده، خودا کلام بیان کونه، چون خودا خوروخ به یک میزان عطا نوکونه. ³⁵ پتر، پسر موحبت کونه و همه چیز به اون بیسپردہ. ³⁶ اونی کی به پسر ایمان دارہ زندگی ابدی دارہ، اما اونی کی از پسر اطاعت نوکونه، زندگی ابدی نیدینہ، بلکی زیر غضبه خودا مانہ.»

عیسی و زن سامری

4 وختی عیسی بفأمرسته کی فریسیان بیشتأوستیدی کی اون ویشتر از یحییٰ شاگردان بساخته و اوشان تعمید دہه، ² گر چی عیسی شاگردان تعمید دیدی، نہ خودش، ³ یهودیہی ترک کوده و ایواژ دیگر به طرف جلیل بوشو ⁴ و بایستی از سامره رد بوسته بی. ⁵ پس به ایتا شار از سامره کی اون نام سوخار بو، فارسہ؛ نزدیک او تیکه زمینی کی یعقوب خو پسر یوسف فادہ بو. ⁶ یعقوب چاہ اویہ نہه بو و عیسی کی از سفر خسته بوسته بو، چائ کنار بینیشته. حدوداً ساعت دوازده ظهر بو.

⁷ در آ وخت زنی از مردومان سامره آب فاکشئن و آسی بامو. عیسی اون بوگفته: «ایچه آب مر فادن.» ⁸ او وخت اون شاگردان بوشو بید شار، غذا تهیه بوکونید.

⁹ زن اون بوگفته: «چوطو تو کی یهودی ایسی، از من کی ایتا زن سامری‌یم، آب خایی؟» چونکی یهودیان سامریان امرأ هیچ معاشرتی ناشتیدی.

¹⁰ عیسی در جواب بوگفته: «آکه خودا بخشش بدانسته بی و دانستی چی کسی تی جا آب خایه، تو خودت اون جا خواستی تر آب روانی کی حیات بخشه، عطا بوکونه.»

¹¹ زن اون بوگفته: «آی سرور، سطل ناری وچایم خیلی گوده، پس آب روان از کویہ آوری؟ ¹² آیا تو از آمی پتر یعقوب پیلہتری کی آچای امر فادہ و خودش و اون پسران و اون گاب و گوسفندان از او چاہ آب خوردیدی؟»

¹³ عیسی بوگفته: «هر کی آب جا بوخوره، دوواره اون تشنه کونه. ¹⁴ اما هر کی جہ او آبی کی من اون فادم بوخوره، هرگز اون تشنه نوکونه. چونکی آبی کی من اون فادم، اون وجود دورون ایتا چشمه به، کی همیشه جوش کونه و اون فارسانه ابدی زندگی!»

¹⁵ زن بوگفته: «آی سرور، از آب مر فادن تا دہ تشنه نبم و آب فاکشئن ره آیه نایم.»

¹⁶ عیسی بوگفته: «بوشو تی مرد دوحان و واگرد آیه.»

¹⁷ زن جواب بده: «مرد نأرم.»

عیسی بوگفته: «راست گی کی مرد نأری. ¹⁸ چونکی پنج تَأ مرد دأستی و اونم کی الآن دأری تی مرد نی یه. اونچی کی بوگفتی دوروسته!»

¹⁹ زن بوگفته: «آی سرور، دینم کی تو ایثا نبی ایسی! ²⁰ آمی پثرآن آ کوه سر عیادت کودیدی، اما شومان یهودیان، گیدی جایی کی وأستی در اوپه عیادت بوکونید، اورشلیمه.»

²¹ عیسی بوگفته: «آی زن، باور بوکون زمانی فارسه کی پثر نه آ کوه سر عیادت کونیدی، نه اورشلیم میان. ²² شومان اونچی کی نشناسیدی عیادت کونیدی، اما امان اونچی کی شناسیم عیادت کونیم، چونکی نجات به وسیله قوم یهود فراهم به. ²³ اما ای موقع آیه، هه الانم فارسه کی عبادت کونده یان حقیقی، پثر روح و راستی امرأ عیادت کونیدی، چونکی پثر آجور عیادت کونده یان دونبال گرده. ²⁴ خوداروحه و اوشانی کی اون عیادت کونیدی، وأستی اون روح و راستی امرأ عیادت بوکونید.»

²⁵ زن بوگفته: «دأنم کی مسیح (ینی مسح ببوسته) آیه. وختی اون بآیه، همه چیز امر خبر دهه.»

²⁶ عیسی اون بوگفته: «من کی تی امرأ گب زنن درم، هونم.»

²⁷ او لحظه عیسی شاگردان از رأ فارسه ییدی و از آنکی اون ایثا زن امرأ حرف زنن دوبو، تعجب بوکودیدی. اما هیچکی وآنورسه کی: «چی خایی؟» یا «چره او زن امرأ حرف زنی؟» ²⁸ او وخت زن خو کوزه ی چاه سر ول کوده و به شار بوشو و مردوم بوگفته: ²⁹ «بایید مردی بیدیند کی هر چی کی تا الآن بوکوده بوم، مَر بوگفته. آیا ایمکان نأره کی اون مسیح بیه؟» ³⁰ پس اوشان از شار بیرون بامویدی و عیسی ورجا بوشویدی.

³¹ آمیان، شاگردان از اون خواہش بوکودیدی و بوگفتیدی: «اوستاد، چیزی بوخور!»

³² اما عیسی اوشان بوگفته: «من خوراک، خوردن ره دارم کی شومان اون جا هیچی نأیدی.»

³³ شاگردان همدیگر بوگفتیدی: «مگه کسی اون ره خوراکي باورده؟»

³⁴ عیسی اوشان بوگفته: «می خوراک آنه کی ایراده ی او کسی کی مَر اوسه کوده بجا باورم و اون کار تمام و کمال انجام بدم. ³⁵ مگه آ حرف نشناوستیدی کی: (چار ماه ویشتر به وخت درو نمأنسته؟) اما من شمر گم، شیمی چومان واکونید و بیدیند کی الآن مزرعه یان آماده ی درویه. ³⁶ الآن دروگر خو مزد فیگیره و حاصلی برای زندگی آبدی به دس آور، تا اون کی بکاشته و اون کی درو بوکوده، با هم شاد ببید. ³⁷ در آیه آگفته دوروسته کی: (اینفر کاره، و اینفر دیگر درو کونه). ³⁸ من شمر اوسه کودم تا محصولی درو بوکونید کی شیمی دسرنج نی یه. دیگران سخت کار بوکودیدی و شومان اوشان دسرنج بردأشت کونیدی.»

³⁹ پس به دونبال شهادت او زنی کی بوگفته بو: «هرچی کی تا الآن بوکوده بوم، مَر بوگفته، خیلی از سامریان ساکن او شار به عیسی ایمان باوردیدی. ⁴⁰ وختی کی او سامریان عیسی ورجا بامویدی، از عیسی بخواستیدی کی اوشان ورجا بشه. پس دو روز اوپه بشه. ⁴¹ و خیلی یانم بخاطر ایشناوستن اون حرفان ایمان باوردیدی. ⁴² اوشان او زن بوگفتیدی: «تنها ده بخاطر تی حرفان ایمان ناوریم، چونکی امان خودمان اون حرفان بيشتاوستیم و دانیم کی حقیقتن آ مرد نجات دهنده ی دنیایه.»

عیسی جلیل میان

⁴³ بعد از دو روز، عیسی از اویه به جلیل بشو. ⁴⁴ قبلاً خودش بوگفته بو کی: «پیغمبر خو شأر میان ایحترام نأره.» ⁴⁵ وختی به جلیل فارسه، جلیلیان اون به گرمی قبول بوکودیدی، چونکی اوشان بخاطر عید به اورشلیم بشو بید و اونچی کی عیسی اویه انجام بده بو، بیده بید.

شفای ایتا درباری پسر

⁴⁶ بعد از اون، عیسی دوواره به قانای جلیل بشو، اویه کی آب تبدیل به شراب بوکوده بو. در اویه ایتا از افسران ایسه بو کی پسری مریض کفرناحوم میان داشتی. ⁴⁷ وختی بیشتاوسته کی عیسی از یهودیه به جلیل بامو، به اون دئن بشو و مت بوکوده کی بایه اون پسر کی در حال مرگ بو، شفا بده.

⁴⁸ عیسی اون بوگفته: «تا معجزات و چیزان عجیب نیدینید، ایمان نأوریدی!»

⁴⁹ او مرد بوگفته: «ای سرور، قبل از اونکی می زای بیمیره، بیا.»

⁵⁰ عیسی اون بوگفته: «بشو، تی پسر زنده مأنه.» او مرد عیسی کلام قبول بوکوده و به رأ دکفته.

⁵¹ هنوز رأ میان ایسه بو کی اون خدمتکاران بامویدی و بوگفتیدی: «تی پسر زنده و سالمه.»

⁵² از اوشان وأورسه: «چی ساعتی اون شفا پیدا بوکوده؟» بوگفتیدی: «دیروز ساعت یک بعد از ظهر تب، اون ول کوده.» ⁵³ او وخت پئر بفامسته کی آن هو ساعتی بو کی عیسی اون بوگفته بو: «تی پسر زنده مأنه.» پس خودش و اون توماً خانواده ایمان بأوردیدی. ⁵⁴ آن دو می معجزه‌یی بو کی عیسی وختی کی از یهودیه به جلیل بامو بو، انجام بده.

شفای مرد علیل

5 بعد از مدتی عیسی بخاطر ایتا از یهودیان عید به اورشلیم بشو. ² اورشلیم میان، «دروازه گوسفند» کنار حوضی نه که به زبان عبرانیان «بیت حسدا» گیدی و پنج تا ایوان سرسته دأره. ³ در اویه خیلی از علیان، مثل کوران، شلان و افلیجان خوفتیدی و منتظر حرکت آب بیدی. ⁴ چونکی هرچند وخت ایوار ایتا فرشته خوداوند آمویی کی آب حوض به حرکت بأوره. اولی نفری کی بعد از به حرکت آمون آب وارڈ اون بوستی، از هر مرضی کی داشتی، شفا پیدا کودی. ⁵ آ میانی مردی ایسه بو کی سی و هشت سال زیمینگیر بو. ⁶ وختی عیسی بیده اون اویه خوفته، بفامسته کی خیلی وخته به آ حال دوچاره. از اون وأورسه: «آیا خایی کی تی سلامتی به دس بأوری؟»

⁷ مرد علیل بوگفته: «ای سرور، کسی نأرم کی وختی آب به حرکت آیه، مَر حوض میان نأوده. تا آیم خودم به اویه فارسأنم، کس دیگری پیشتر از من آب میان دکفه.»

⁸ عیسی اون بوگفته: «ویریز، تی جای جم کون و رأ بشو.»

⁹ او مرد در هو لحظه خو سلامتی به دس بأورده و خو جای جم کوده و شروع بوکوده به رأ شوئون.

او روز، شَبَاتٌ * بو. ¹⁰ پس حاکمآن یوہود او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، بوگفتیدی: «ایمروز روز شَبَاتِه و تو ایجازه ناری کی تی جائِ جَم کونی!»

¹¹ اون جواب بده: «اونی کی مَر شفا بده مَر بوگفته، (تی جائِ جَم کون و رَأ بوشو).»

¹² از اون واورسہ ییدی: «اونی کی تَر بوگفته تی جائِ جَم کون و رَأ بوشو، کی بو؟»

¹³ اما او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، نأستی کی اون کی ایسه. چونکی عیسی جمعیت میان ناپدید بوسته بو.

¹⁴ مدتی بعد، عیسی او مرد معبد میان پیدا بوکوده و اون بوگفته: «الآن کی تی سلامتی پیدا بوکودی، ده گونا نوکون تا از اونی کی بی، بدتر نیی.» ¹⁵ او مرد بوشو و یوہودیآن بوگفته: «اونی کی مَر شفا بده، عیسیایه!»

قودرت و ایقتدار خودا پسر

¹⁶ به آدلیل بو کی حاکمآن یوہود عیسای آزار دیدی، چونکی در شَبَاتِ روز دس به آجور کاران زہیی. ¹⁷ عیسی جواب بده: «می پتر هنوز کار کونه، منم کار کونم.» ¹⁸ به آخاطر یوہودیآن ویشتر از قبل خواستیدی کی اون بوکوشید، چونکی نه تنها شَبَاتِ روز ایشکھیی، بلکی خودای خو پتر دوخادی و خودش خودا امرأ برابر دانستی.

¹⁹ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم کی پسر از خودش هیچ کاری نتأنه انجام بده مگه او کارایی کی پتر انجام دهه، پسر بیدنه. چونکی هرچی کی پتر کونه، پسر کونه. ²⁰ پتر پسر دوس دأره و هر کاری کی کونه، اون نیشان دهه و کارایی از آن بزرگترم در آینده نیشان دهه تا شومان از تعجب مات بمأنید. ²¹ هوطو کی پتر مورده یان ویریزانه و اوشان زنده کونه، پسر هم هر کسی کی بخایه، زنده کونه. ²² پتر کسی دآوری نوکونه، بلکی توما کاز دآوری به پسر بیسپرده. ²³ تا همه پسر ایحترام بوکونید، هوطو کی پتر ایحترام نهیدی. کسی کی پسر ایحترام نوکونه، به پتری کی اون اوسه کوده، ایحترام ننه. ²⁴ آمین، آمین، شمر گم هر کی می کلام گوش بده و به کسی کی مَر اوسه کوده ایمان باوره، زندگی ابدی دأره و محکوم نییه، بلکی از مرگ به زندگی ابدی انتقال پیدا کونه. ²⁵ آمین، آمین، شمر گم، زمانی فارسه، بلکی الانه کی مورده یان، خودا پسر صدای ایشناویدی و هر کی گوش بده، زنده به. ²⁶ چونکی هوطو کی پتر در خودش حیات دأره، خو پسر عطا بوکوده کی در خودش حیات بدأره. ²⁷ و اون ا قودرت ببخشه کی دآوری بوکونه، چونکی ایشان پسر. ²⁸ از ا حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فارسه کی همه اوشانی کی در قبریدی، اون صدای ایشناویدی و بیرون آیدید. ²⁹ اوشانی کی خوبی بوکوده بید، قیامتی ره کی خو دونبال ابدی زندگی دأره و اوشانی کی بدی بوکوده بید، قیامتی ره کی خو دونبال مکافات دأره. ³⁰ من از خودم هیچ کاری نتأنم بوکونم، بلکی از اونچی کی ایشنوم، دآوری کونم و می دآورییم عادلانه، چونکی به دونبال انجام می خواسته یان نییم، بلکی خایم خواسته ای اونی کی مَر اوسه کوده انجام بدم.

عیسی شاهدان

³¹ «اگه خودم مَر شهادت بَدَم، می شهادت اعتبار ناره. ³² اما کسی دیگری ایسه کی مَر شهادت دهه و دانم کی اون شهادت در مورد من معتبره. ³³ البته شومان کسانِی یحیی ورجا اوسه کودیدی و اون بر حقیقت شهادت بده. ³⁴ نه بخاطر آنکی من اینسان شهادت قبول بوکوم، بلکه ا حرفان زَم تا نجات پیدا بوکونید. ³⁵ یحیی چراغی بو روشن و نورانی و شومان خواستیدی کی زمانی اون نور میان خوش ببید. ³⁶ اما من شهادتی محکمتر از یحیی شهادت دارم، چونکی پتر کارانی مَر بیسپرده تا به کمال برسائم، ینی ا کارانی کی کوم، مَر شهادت دهه کی مَر پتر اوسه کوده. ³⁷ هو پتری کی مَر اوسه کوده، خودش مَره شهادت دهه. شومان هرگز اون صدای نیشناوستیدی و اون روی نیدهیدی. ³⁸ اون کلام شیمی دیل میان ناریدی. چونکی به اونی کی اون اوسه کوده ایمان ناریدی. ³⁹ هه کیتاب موقدس به دقت خانیدی، چونکی فکر کونیدی توسط اون زندگی ابدی داریدی، در حالی کی هه کتابانه کی مَره شهادت دهه. ⁴⁰ اما نخاییدی می ورجا باید تا زندگی ابدی پیدا بوکونید.

⁴¹ «جلال از آدمیان قبول نوکوم. ⁴² اما شمر شناسم کی خودا موحبت شیمی دیل دورون ناریدی. ⁴³ من به نام می پتر باموم، اما شومان مَر قبول نوکونیدی. اما اگه کسی دیگری به نام خودش بایه، شومان اون قبول کونیدی. ⁴⁴ چوطو تانیدی ایمان باورید، در حالی کی همدیگر جلال دیهیدی. اما به دونبال جلالی کی از خودای یکتا ایسه، نییدی؟ ⁴⁵ فکر نوکونید اون منم کی پتر ورجا شمر متهم کوم. شیمی متهم کونده موسایه، هونی کی شومان به اون اومید دوستیدی. ⁴⁶ اگه موسای قبول داشتیدی، مرم قبول کودیدی، چونکی اون درباره من بینویشته بو. ⁴⁷ اما اگه اون نیویشته یان باور ناریدی، چوطو می حرفان قبول کونیدی؟»

زیاد بوستل پنج تا نان و دوتا مایی

6 مدتی بعد، عیسی به او طرف جلیل دریاچه کی هو دریاچه تیریه بو، بوشو. ² گروه زیادی اون دونبالسر بوشویدی چونکی معجزاتی کی با شفای مریضان انجام بده بو، بیده بید. ³ پس عیسی تپه جور بوشو و خو شاگردان امرأ اویه بینیشته. ⁴ (یوهودیآن عید پسخ نزدیک بو). ⁵ وختی عیسی نگاه بوکوده، بیده کی گروه زیادی اون طرف آمون دریدی، فیلیپس بوگفته: «از کویه نان بیهنیم تا اشان بوخویرد؟» ⁶ عیسی ا حرف بوگفته چون خواستی اون ایمتحان بوکونه و خودش بهتر دانستی کی چی بوکونه.

⁷ فیلیپس جواب بده: «دیویست دینار نانم اوشان ستر نوکونه، حتی اگه هر کودام اوشان ایچه نان بوخویرد.» *

⁸ ایثا دیگر از شاگردان به نام آندریاس کی شمعون پطرس برار بو، بوگفته: ⁹ «ایثا پسر بچه ایسه کی پنج تا نان جو و دوتا مایی داره، اما آن، چوطو ا گروی ستر کونه؟»

¹⁰ عیسی بوگفته: «مردوم بینشائید.» اویه سبزه زار زیاد بو. او جمعیت میان پنج هزار نفر فقط مرد بید. ¹¹ او وخت عیسی نان فیگفته و خودای شوکر بوکوده و اون شاگردان، بین اوشانی کی نیشته بید، تقسیم بوکودیدی، و مایی یان امرأیم هو کار بوکوده، به اندازه یی کی خواستیدی اوشان

فأذه. ¹² وختی ستر بوستیدی، خو شاگردان بوگفته: «هر چی زیاد بامو خورده نانان جم کونید تا چیزی از بین نسه.» ¹³ پس اوشان جم کودیدی و از باقی مانده ی او پنج نان جو کی جماعت بوخورده بید، دوازه تا زییل پور بوسته!

¹⁴ مردوم با دئن آ معجزه کی از عیسی ظاهر بوسته، بوگفتیدی: «راسی، راسی کی اون هو پیغمبری ایسه کی بایستی به جهان بامو بی.» ¹⁵ عیسی وختی بفامسته کی اوشان تصمیم داریدی اون به زور پادشأ بوکونید، او جائ ترک کوده و تنایی به کوه بوشو.

عیسی آب سر را شه

¹⁶ غروب دم، اون شاگردان به سمت دریاچه بیجیر بامویدی. ¹⁷ هوا تاریک بو و عیسی هنوز اوشان امر ایسه بو، اوشان سواژ قایق بوستیدی و به او طرف دریاچه، به طرف کفرناحوم بوشویدی. ¹⁸ اما در آ موقع، دریاچه بخاطر وزش باد سختی کی امویی به تلاطم دگفته. ¹⁹ وختی به اندازه پنج یا شیش کیلومتر پارو بزه بید، عیسای بیدهیدی کی آب رو را شوئون دره و قایق نزدیک بوستن دره. پس هراسان بوستیدی. ²⁰ اما عیسی اوشان بوگفته: «منم، نترسید!» ²¹ او وخت خواستیدی اون سواژ قایق بوکونید، کی قایق هو لحظه به مقصد فأسره.

عیسی، نان حیات

²² روز بعد، جماعتی کی او طرف دریاچه ایسه بید، بفامستیدی کی جغیر ایتا قایق، قایق دیگری اویه ننه بو و دانستیدی کی عیسی خو شاگردان امر اون سواژ نبسته بو، بلکه شاگردان تنایی بوشو بید. ²³ او وخت قایقان دیگری از تیریه بامویدی و نزدیک جایی فارسهیدی کی اوشان بعد شکرگزاری عیسی، نان بوخورده بید. ²⁴ وختی مردوم بفامستیدی کی نه عیسی اویه ایسه و نه اون شاگردان، او قایقان سواژ بوستیدی و به دونبال عیسی به کفرناحوم بوشویدی.

²⁵ وختی اون او طرف دریاچه پیدا بوکودید، اون وأورسهیدی: «آی اوستاد، کی آیه بامویی؟» ²⁶ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم، می دونبال گردیدی نه به دلیل معجزاتی کی بیدهیدی، بلکه بخاطر او نانی کی بوخوردیدی و ستر بوستیدی. ²⁷ کار بوکونید اما نه خوراک فانی ره، برای خوراکی کی تا زندگی ابدی باقی یه، خوراکی کی اینسان پسر شمر فاده. چونکی بر پسره کی خودای پتر، مھر تأیید بزه.»

²⁸ او وخت از اون وأورسهیدی: «چی بوکونیم تا کارایی کی خودا خایه انجام بدیم؟» ²⁹ عیسی در جواب بوگفته: «کاری کی خودا خواسته یه انه کی به او کسی کی اون اوسه کوده ایمان باورید.»

³⁰ بوگفتیدی: «چی معجزه یی امر نشان دیهی تا با اون دئن، تر ایمان باوریم؟ چی کونی؟» ³¹ آمی پتران بیابان میانی متای کی خوراک آسمانی بو، بوخوردیدی هوطو کی بینویشته نهه: (اون از آسمان اوشان نان فاده تا بوخورید.)

³² عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم، موسی نبو کی از آسمان او نان شمر فاده، بلکه می پتر بو کی نان حقیقی ای از آسمان شمر فاده. ³³ چونکی خودا نان، کسی یه کی از آسمان نازل به و بدوینیا حیات بخشه.»

³⁴ پس بوگفتیدی: «آنَ برای همیشه امر فادن.» ³⁵ عیسی اوشانَ بوگفته: «من نانَ حیات ایسم، هر کی می ورجا بایه، هرگز گرسنه نیبه و هر کی مَر ایمان باوره، هرگز تشنه نیبه.» ³⁶ ولی هوطو کی شمر بوگفتم، هرچند کی مَر بیده‌ییدی، اما ایمان ناوریدی. ³⁷ هر کسی کی پتر، مَر ببخشه، می ورجا آیه و هر کی می ورجا بایه، هیوخت اونَ از خودم دور نوکوم. ³⁸ چونکی از آسمان بیجیر ناموم کی می خواسته‌ی عمل بوکوم، بلکه باموم تا خواسته‌ی کسی‌ی کی مَر اوسه کوده انجام بدم. ³⁹ و خواسته‌ی کسی کی مَر اوسه کوده آنه کی کسان‌ی کی اون مَر ببخشه، هیچ کودام از دس ندم، بلکه اوشانَ در روز آخر ویریزانم. ⁴⁰ و می پتر خواسته آنه کی هر کسی کی پسر بیدینه به اون ایمان باوره، از زندگی ابدی برخوردار به، و من اونَ در روز آخر ویریزانم.»

⁴¹ او وخت یهودیان درباره‌ی اون شروع به همه‌مه بوکودیدی، چونکی بوگفته بو: «من او نان ایسم کی از آسمان نازل بوسته.» ⁴² اوشانَ گفتیدی: «مگه اَ مرد، عیسی، یوسف پسر نی‌یه کی اون پتر و مار امان شناسیم؟ پس چوطو گه کی (از آسمان نازل بوستم؟)»

⁴³ عیسی در جواب بوگفته: «همدیگر امرأ همه‌مه نوکونید! ⁴⁴ هیچ کس نتانه می ورجا بایه مگه پتری کی مَر اوسه کوده اون جذب بوکونه. من اونَ در روز آخر ویریزانم. ⁴⁵ در کتاب انبیا بامو کی: (همه از خودا تعلیم گیریدی.) * پس هر کی از خودا بیشتاوه و از اون تعلیم بیگیره، می ورجا آیه. ⁴⁶ هیچ کس پتر نیده، مگه او کسی کی از طرف خودا بامو؛ اون، پتر بیده. ⁴⁷ آمین، آمین، شمر گم، هر کی ایمان باوره، از زندگی ابدی برخورداره. ⁴⁸ من نانَ زندگی ایسم. ⁴⁹ شیمی پتران بیابان میان متای بوخوردیدی، ولی به هر حال ببردیدی. ⁵⁰ اما نانی کی از آسمان نازل به، هر کی از اون بوخوره، نیمیره. ⁵¹ اون نانَ زنده، من ایسم کی از آسمان نازل بوسته. هر کی آنَ بوخوره، تا ابد زنده مانه. نانی کی من برای حیات دنیا بخشم، می بدنه.»

⁵² پس بحث توندی حاکمان یهود میان بوجود بامو کی: «اَ مرد چوطو تانه خو بدن امر فاده تا بوخوریم؟»

⁵³ عیسی اوشانَ بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم کی (تا) [اگه] اینسان پسر بدن نوخورد و اون خون ننوشید، در خودتان زندگی ابدی نآریدی. ⁵⁴ هر کی می بدن بوخوره و می خون بنوشه، زندگی ابدی دآره و من در روز آخر اون ویریزانم. ⁵⁵ چونکی می بدن خوراک حقیقی و می خون نوشیدنی حقیقی‌یه. ⁵⁶ کسی کی می بدن خوره و می خون نوشه در من ساکن به و منم در اون ساکن بم. ⁵⁷ هوطو کی پتر زنده مَر اوسه کوده منم به می پتر زنده‌یم، اونی کی مَر خوره، توسط من زنده مانه. ⁵⁸ آن، نانی‌یه کی از آسمان نازل بوسته، نه مثل اونچی کی شیمی پتران بوخوردیدی و به هر حال ببردیدی؛ بلکه هر کی از آن نان بوخوره، تا ابد زنده مانه.» ⁵⁹ عیسی اَ حرفان زمانی بوگفته کی کفرناحوم کنیسه میان تعلیم دبی.

عیسی شاگردان عیسی ترک کودید

⁶⁰ خیلی از اون شاگردان با ایشان‌وستن اَ حرفان بوگفتیدی: «اَ تعلیم خیلی سخته. کی تانه اون قبول بوکونه؟»

⁶¹ عیسی دانستی کی اون شاگردان درباره‌ی اون حرفان همه‌مه کودن دریدی. اوشانَ بوگفته: «آیا آن باعیث شیمی انحراف به؟ ⁶² پس اگه اینسان پسر بیدیند کی به خو جای اول صعود بوکونه،

چی کونیدی؟⁶³ روحه کی زندہ کونه. جسم فایده‌یی نأره. حرفانی کی من شمَر بوگفتم، روح و زندگی‌یه.⁶⁴ اما بعضی از شومان ایسه‌ییدی کی ایمان نأوریدی.» عیسی از اوّل دانستی کی چی کسانئ ایمان نأوریدی و کی‌یه کی اون به دشمن تسلیم کونه.⁶⁵ بعد از اون، بوگفته: «هَنّ و اُسی شمَر بوگفتم کی هیچ کس نتانه می ورجا بایه، مگه آنکی از پتر طرف به اون عطا بیوسته بی.»⁶⁶ در آ زمان خیلی از اون شاگردان و اگر دستیدی و ده اون همراهی نوکودیدی.⁶⁷ پس عیسی او دوازده شاگرد کی قبلاً اینتخاب بوکوده بو بوگفته: «آیا شومانم خاییدی بیشید؟»⁶⁸ شمعون پطرس جواب بده: «ای سرور، کی ورجا بیشیم؟ کلمات زندگی ابدی تی ورجا نَهه.»⁶⁹ و امان ایمان باوریدیم و دانیم کی تویی او قدوس از پیش خدا.»⁷⁰ عیسی اوشان جواب بده: «مگه شومان دوازده نفر من اینتخاب نوکودم؟ با حال ایتا از شومان از ابلیسه.»⁷¹ اون به یهو، شمعون اسخریوطی پسر، اشاره کودی، چونکی ایتا از او دوازده نفر بو کی بعد از مدتی عیسی به دشمن تسلیم کودی.

عیسی عید خیمه‌یان شوئون دره

7 از اون به بعد عیسی جلیل میان گردستی، نخوآستی یهودیه میان بئسه، چونکی حاکمان یهود خوآستیدی اون بوکوشید.² وختی عید خیمه‌یان کی ایتا از یهودیان عید بو، نزدیک بوسته،³ عیسی برآران اون بوگفتیدی: «آیه ترک کون و به یهودیه بوشو، تا تی هواداران کارایی کی کونی، بیدیند.»⁴ چونکی هر کی خایه شناخته بیه، خلوتی کار نوکونه. تو کی آ کاران کونی، دونیای نیشان بدن.»⁵ چونکی حتی اون برآرانم اون ایمان نأورده بید.⁶ پس عیسی اوشان بوگفته: «می وخت هنوز فئترسه، اما شمَره هر وختی مناسبه.»⁷ دنیا نتانه از شومان متنفر بیه، اما از من نیفرت داره، چونکی من شهادت دهم کی اون کاران، بده.⁸ شومان خودتان به عید بیشید. من الان نایم، چونکی می وخت هنوز فئترسه.»⁹ آن بوگفته و جلیل میان بئسه.¹⁰ اما بعد از اونکی اون برآران به عید بوشویدی، خودشم بوشو، اما نه آشکارا بلکی خلوتی.¹¹ پس حاکمان یهود، عید موقع اون دونبال بیدی و واورسه‌ییدی: «او مرد کویه ایسه؟»¹² درباره‌ی اون مردوم میان همه زیاد بو. تعدادی گفتیدی: «مرد خوبی ایسه» و تعداد دیگر گفتیدی: «نه، بلکی مردوم گمراه کونه.»¹³ چون از حاکمان یهود ترس داشتیدی، هیچ کس درباره‌ی اون آشکارا حرف نزیه‌ی.

عیسی خانه‌ی خودا میان تعلیم دهه

¹⁴ چون نیمی از عید بوگذشته بو، عیسی بامو معبد صحن میان و شروع به تعلیم بوکوده.¹⁵ یهودیان تعجب بوکودیدی و واورسه‌ییدی: «أ مرد کی درس الهی نخانده، چوطو تانه آنقدر معلومات بدآره؟»¹⁶ عیسی در اوشان جواب بوگفته: «می تعلیم از من نی‌یه، بلکی از کسی ایسه کی مر اوسه کوده.»¹⁷ اگه کسی براستی بخایه کی اون ایراده‌ی انجام بده، فامه کی آ تعلیم از خودایه، یا آن کی من از خودم گم.¹⁸ اون کی از خودش گه، به دونبال آنه کی خودش جلال بده، اما اون کی خایه

کسی کی اون اوسه کوده جلال بده، راست گه و در اون هیچ ناراستی بی ننه.¹⁹ آیا موسی شریعت شمر فئده؟ اما هیچ کودام از شومان به اون عمل نوکونیدی. پس چره خاییدی مَر بوکوشید؟
²⁰ مردوم جواب بده ییدی: «تر دیوبزه، کی یه کی تی کوشن دونهال بیه؟»
²¹ عیسی در خواب اوشان بوگفته: «من ایتا معجزه بوکودم و شومان همه تا از اون مات بوستیدی.
²² موسی حکم ختنه شمر فاده - البته آن نه از طرف موسی بو، بلکی از طرف پتران قوم بو - و طبق آحوکم، شومان شیمی پسران در شبات روز ختنه کونیدی.²³ پس اگه اینسان در شبات روز ختنه به تا موسی شریعت نشکفه، چره عصبانی بیدی از آنکی تومام بدن اینسانی در شبات روز سلامتی بیخشم؟²⁴ سرسری داوری نوکونید، بلکی به حق داوری بوکونید.»

مردوم واکنش نسبت به عیسی گبان

²⁵ پس بعضی از اهالی اورشلیم بوگفتیدی: «آیا آن هونی نی یه کی قصد داریدی اون بوکوشید؟
²⁶ بیدیند چوطو آشکارا حرف زنه و اون هیچی نیگیدی! آیا ایمکان داره کی حاکمان قوم آحقیقت بفامستیدی کی اون هو مسیح؟²⁷ امان دانیم کی آ مرد از کویه بامو، وختی کی مسیح ظهور بوکونه، کسی نانه کی از کویه آیه.»
²⁸ او وخت عیسی موقعه تعلیم معبد میانی، با صدای بولند بوگفته: «مر شناسیدی و دانیدی کی کویه شینم، اما من از طرف خودم ناموم، اونی کی مَر اوسه کوده، حقه و شومان اون شناسیدی.
²⁹ اما من اون شناسم، چونکی من از اونم و اون مَر اوسه کوده.»³⁰ پس خواستیدی کی اون گیرفتار کونید، اما هیچکی اون دس دراز نوکوده، چونکی اون وخت فترسه بو.³¹ به هر حال خیلی از مردوم اون ایمان باوردیدی. اوشان گفتیدی کی: «آیا وختی مسیح بایه، از آ مرد ویشتر معجزه کونه؟»
³² اما فریسیان گوش فارسه کی مردوم درباره عیسی اجور همه کونیدی. پس سران کاهنان و فریسیان، قراولان معبد اوسه کودیدی تا اون گیرفتار کونید.³³ او وخت عیسی بوگفته: «زمان کمی شیمی امر ایسم، از آن به بعد او کسی ورجا شم کی مَر اوسه کوده.³⁴ می دونهال گردیدی، اما پیدا نوکونیدی، و جایی کی من شم، شومان نتانیدی بایید.»
³⁵ پس یهودیان همدیگر گفتیدی کی: «آ مرد کویه شه کی امان نتانیم اون پیدا بوکونیم؟ نوکونه خایه بشه یهودیانی ورجا کی بین یونانیان پراکنده ییدی و یونانیان تعلیم بده.³⁶ اون منظور چی بو کی بوگفته (می دونهال گردیدی، اما نتانیدی پیدا بوکونید و جایی کی من ایسم، شومان نتانیدی بایید؟)»

عیسی گبان عید آخری روز ره

³⁷ روز آخر کی روز بزرگ عید بو، عیسی بئسه و با صدای بولند بوگفته: «هر کی تشنه یه، می ورجا بایه و آب بوخوره.³⁸ هر کی به من ایمان باوره، هوطو کی کیتاب موقدس گه، از اون وجود چشمه یان آب زنده جاری به.»³⁹ آ حرف درباره روح بوگفته کی کسانی کی به اون ایمان باورید، او روح پیدا کونیدی. چونکی روح هنوز عطا نبسته بو، و عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو.

مردومِ ایختلاف در موردِ عیسی

⁴⁰ بعضی از مردوم با ایشان و ستّ ا حرفان گفتیدی کی: «رأسی، رأسی کی ا مرد هو پیغمبر موعوده.» ⁴¹ دیگران گفتیدی کی: «اون مسیح!» اما گروهی دیگر و اُورسه ییدی: «مگه مسیح از جلیل ظهور کونه؟» ⁴² مگه کیتابِ موقّس نوگفته کی مسیح از نسلِ داووده و از بیت لحم، دهی کی داوود در اون زندگی کودی، ظهور کونه؟» ⁴³ پس بخاطرِ عیسی مردوم میانی ایختلاف دکفته. ⁴⁴ تعدادی خواستیدی کی اون گرفتار کونید، اما هیچکی اون دس دراز نوکوده.

بی ایمانی رهبران دین

⁴⁵ پس قراولان معبد و اگردستیدی سران کاهنان و فریسیان و رجاء. فریسیان و سران کاهنان از اوشان و اُورسه ییدی: «چره اون ناوریدی؟» ⁴⁶ قراولان جواب بده ییدی: «تا الان مثل ا مرد کسی حرف نزه.» ⁴⁷ پس فریسیان بوگفتیدی: «مگه شومانم فریب بوخوردیدی؟» ⁴⁸ آیا از حاکمان یا فریسیان کسی ایسه کی اون ایمان باورده بی؟ ⁴⁹ البته کی نه! اما ا مردوم نادان کی از شریعت چیزی ناندی، ملعونیدی.»

⁵⁰ نيقوديموس کی پیشتر عیسی و رجاء بوشو بو و ایتا از فریسیان بو، بوگفته: ⁵¹ «آیا امی شریعت کسی محکوم کونه، بدون آنکی اول اون حرف بیشتاوه و بدانه کی چی بوکوده؟» ⁵² در جواب بوگفتیدی: «مگه تونم جلیلی یی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی هیچ پیغمبری از جلیل وینیزه!» ⁵³ بعد از اون، هر کی خودش خانه بوشو. اما عیسی بوشو به کوه زيتون.

8

بخشش زن زناکار

² وخت سحر عیسی بازم به معبد صحن بامو. در اویه مردوم همه اون دور جم بوستیدی، عیسی بینشته و اوشان تعلیم بده. ³ در ا وخت، دین علما و فریسیان، زنی کی در حینه زنا بیگفته بید، باوردیدی و اون مردوم میان بداشتیدی.

⁴ عیسای بوگفتیدی: «اوستاد، ا زن در حین زنا بیگفتیدی. ⁵ موسی در شریعت، امر حوکم بوکوده کی آجور زناکان سنگسار ببید. اما تو چی گی؟»

⁶ آن بوگفتیدی تا اون ایمتحان بوکونید تا ایتا بهانه یی بدآرید و اون محکوم بوکونید. اما عیسی خو سر بیجیر تاوده و خوانگوش آمرأ زمین رو نیویشتی. ⁷ اما چونکی اوشان بازم اون جا سؤال کودیدی، عیسی خو سر بولند کوده و اوشان بوگفته: «هر کی شیمی میان گونااهی ناره، اولی سنگ اون بزنه.» ⁸ بازم خو سر بیجیر تاوده و زمین رو نیویشتی.

⁹ با ایشان و ستّ ا حرف اوشان، ایتا ایتا از بزرگتران شروع بوکودیدی و از اویه بوشویدی و عیسی اویه او زن آمرأ تنها بسه. ¹⁰ او وخت عیسی خو سر بولند کوده و اون بوگفته: «ای زن، اوشان کویه ایسه ییدی؟ هیچ کس تر محکوم نوکوده؟»

¹¹ جواب بده: «هیچ کس، ای سرور.»

عیسی اون بوگفته: «منم تر محکوم نوکونم. بوشو و ده گناه نوکون.»

عیسی نور دنیا به

¹² پس عیسی ایواژ دیگر مردومؑ امرأ حرف بزه و بفرمأسته: «من نورؑ دنیا ایسم، هر کی از من پیروی بوکونه، هرگز در تاریکی رأ نیشه، بلکه از نورؑ زندگی برخوردار به.»
¹³ پس فریسیان اونؑ بوگفتیدی: «تو خودت، خودت ره شهادت دیهی، پس تی شهادت معتبر نی به.»

¹⁴ عیسی در جوابه اوشانؑ بوگفته: «هرچند کی من خودم، خودم ره شهادت دهم، ولی می شهادت معتبره، چونکی دانم از کویه بأموم و به کویه شم، اما شومانؑ نآئیدی کی من از کویه بأموم و به کویه شم. ¹⁵ شومانؑ فیکرؑ اینسانیؑ امرأ داوری کونیدی، اما من کسی ره داوری نوکونم. ¹⁶ ولی اگه داوری یم بوکونم، می داوری دورسته، چونکی تنها نی یم، بلکه پتری کی مَر اوسه کوده، می امرأ به. ¹⁷ شیمی شریعتؑ دورون بینویشته بو کی شهادتؑ دوتا شاهد معتبره. ¹⁸ من خودم مَره شهادت دهم و می پترم کی مَر اوسه کوده، مَر شهادت دهه.»

¹⁹ او وخت از عیسیؑ وأورسه ییدی: «تی پتر کویه ایسه؟»
 عیسی جواب بده: «نه مَر شناسیدی، نه می پتر. اگه مَر شناختیدی می پترم شناختیدی.»
²⁰ عیسیؑ احرافانؑ زمانی کی در بیت المالؑ معبد تعلیم دیی، بیان بوکوده، اما هیچ کس اونؑ دسگیر نوکوده چونکی اونؑ وخت هنوز فترسه بو.

عیسی گبان دربارهٔ خو مرگ

²¹ عیسی ایدفعه دیگر اوشانؑ بوگفته: «من شم و شومانؑ می دونبال گردیدی و شیمی گونایانؑ میان میریدی. او جایی کی من شم، شومانؑ نتانید بآیید.»
²² پس یهودیانؑ بوگفتیدی: «ایا تصمیم دآره کی خوره بوکوشه کی آطو گه: (او جایی کی من شم، شومانؑ نتانید بآیید؟)»

²³ عیسیؑ اشانؑ بوگفته: «شومانؑ از بیجیریدی و من از بوجور. شومانؑ از آ دنیا بید ولی من از آ دنیا نی یم. ²⁴ شمرؑ بوگفتم کی شیمی گونایانؑ میان میریدی. چون اگه ایمان ناویرد کی من ایسم کی ایسم، در شیمی گونایانؑ میریدی.»
²⁵ از اونؑ وأورسه ییدی: «تو کی ایسی؟»

عیسیؑ جواب بده: «هونی کی از اول شمرؑ بوگفتم. ²⁶ خیلی چیزانؑ دربارهٔ شومانؑ دارم کی شمرؑ بگم و شمرؑ محکومؑ کونم، اما اونی کی مَر اوسه کوده، حقه و من اونچی کی از اون بپشتاوستم، بدونیا بازم گم.» ²⁷ اوشانؑ نفامستیدی کی از پتر اوشانؑ ره گفتن دره.

²⁸ پس عیسیؑ اوشانؑ بوگفته: «او وختی کی اینسانؑ پسرؑ بولندؑ کودیدی، فأمیدی کی من ایسم* و از خودم کاری نوکونم، بلکه فقط اونچی کی گم کی می پتر مَر یاد بده. ²⁹ اون کی مَر اوسه کوده،

* ۲۴:۸ عبارت «من ایسم کی ایسم» خدا نامؑ ره در تورات، کیتابؑ خروج، بابؑ ۳، آیه ۱۴ بینویشته ببوسته: «خدا موسیؑ بوگفته: (ایسم اونی کی ایسم) و بوگفته بنی اسرائیلؑ آطو بوگو: (ایسم مَره شیمی ورجأ اوسه کوده).» و تورات، کیتابؑ اشعیا، بابؑ ۴۳، آیه ۱۰ بینویشته ببوسته: «خوداوند گه: (شومانؑ می شاهدانؑ ایسیدی و می بنده کی اونؑ اینتخاب بوکودم تا بدانید، به من ایمان باورید و بفأمید کی من اون ایسم و پیش از من خودایی وجود نأشتی و بعد از منم خودایی وجود نآره.)» هطو در بابؑ ۸ آیتا ۲۸ و ۵۸ و بابؑ ۱۳ آیه ۱۹. * ۲۸:۸ به آیه ۲۴ نیگاه بوکونید.

می آمرایه. اون مَر تنها ننه، چونکی من همیشه اون چیزیی کی اون خوشحال کونه، انجام دهم.»
³⁰ آ حرفانْ امرأ خیلی یان اون ایمان باوردیدی.

آزادی حقیقی

³¹ پس عیسی به یهودیانی کی اون ایمان باورده بید، بوگفته: «اگه می کلام میان بِسید، حقیقتن می شاگرد بیدی.»³² و حقیقت شناسیدی و حقیقت شمر آزاد کونه.»

³³ اون جواب بده بیدی: «امان ایراهیم زاکانیم و هیوخت غولام کسی نبوسیم. پس چوطویی گی، کی آزاد بیمی؟»

³⁴ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم، هر کسی کی گونا کونه، غولام گوناها!»³⁵ غولام هیوخت اهل خانه میان جائی همیشگی ناره، اما پسر همیشه جا ننه.³⁶ پس اگه پسر شمر آزاد کونه، حقیقتن آزاد بیدی!

ایراهیم اصلی زاکان

³⁷ «دائم کی ایراهیم زاکانیدی. اما به دونبال آنیدی کی مَر بوکوشید، چونکی می کلام شیمی میانی جایی ناره.»³⁸ من از اونچی کی می پتر ورجا بیدم، حرف زنم و شومانم اونچی کی از شیمی پتر بیشتاوستیدی، انجام دیهیدی.»

³⁹ بوگفتیدی: «آمی پتر، ایراهیمه.»
 عیسی بوگفته: «اگه ایراهیم زاکان بید، ایراهیم مانستن رفتار کودیدی.»⁴⁰ اما به دونبال آنید کی مَر بوکوشید و من اونی ایسم کی حقیقتی کی خودا جا بیشتاوستم، شمره باز بوگفتم! ایراهیم اطو رفتار نوکوده.⁴¹ ولی شومان شیمی پتر کاران انجام دیهیدی.»

خودا زاکان و شیطان زاکان

بوگفتیدی: «امان حرامزاده نییم! ایثا پتر داریم کی هو خودایه.»
⁴² عیسی اشان بوگفته: «اگه خودا شیمی پتر بو، مَر دوس داشتیدی، چونکی من از طرف خودا باموم و الان آیه ایسم. من از طرف خودم ناموم، بلکی اون مَر اوسه کوده.»⁴³ بخاطر چی می حرفان نفامیدی؟ بخاطر آنکی نتانیدی می کلام قبول بوکونید.⁴⁴ شومان از شیمی پتر شیطانیدی و به دونبال انجام اون خواسته یانیدی. اون از اول قاتل بو و حقیقت امر نسبتی ناشتی، چونکی هیچ حقیقتی در اون ننه. هر وخت دورخ گه، از ذات خودش گه. چونکی دروغگویه و دورغگویان پتره.
⁴⁵ اما از اویه کی من حقیقت شمر گم، می حرفان باور نوکونیدی.⁴⁶ کی شیمی میان تانه مَر به گونا محکوم بوکونه؟ پس اگه حقیقت شمر گم، چره می حرفان باور نوکونیدی؟⁴⁷ کسی کی از خودایه، خودا کلام قبول کونه، اما شومان کی قبول نوکونیدی، بخاطر آنه کی از خودا نییدی.»

برتری عیسی بر ایراهیم و پیغمبران

⁴⁸ یهودیان در جواب اون بوگفتیدی: «آیا امان دوروست نوگفتم کی تو سامری بیگانه و دیوبزه بی؟»

⁴⁹ عیسی جواب بده: «من دیوبزه نی‌یم، بلکه می پترَ ایحترام دأرم. اما شومان مَر بی‌ایحترامی کونیدی.» ⁵⁰ من به دونبال می جلال نی‌یم. ولی کسی ایسه کی به دونبال جلال دکن منه و داوری‌یم با اونه. ⁵¹ آمین، آمین، شمر گم، اگه کسی می کلام بدآره، مرگ تا ابد نیدینه!»

⁵² یوهودیآن اون بوگفتیدی: «الآن ده یقین پیدا بوکودیم کی تو دیوبزه‌یی! ایراهیم و پیغمبران بمریدی، الآن تو گی کی: «اگه کسی می کلام بدآره، هرگز نیمیره!» ⁵³ آیا تو از امی پتر ایراهیمم بزرگتری؟ اون بمرده، پیغمبرانم بمریدی، خودت کی دانی؟»

⁵⁴ عیسی بوگفته: «اگه من خودم جلال بدم، می جلال ارزش نآره. اونی کی مَر جلال دهه، می پتره، هونی کی شومان گیدی امی خودایه.» ⁵⁵ هرچند کی شومان اون نشناسیدی، اما من اون شناسم. اگه بگم کی اون شناسم، شیمی مانستن دوزغگو بم. اما من اون شناسم و اون کلام داشتن درم. ⁵⁶ شیمی پتر، ایراهیم، شادی کودی تا می روز بیدینه. و او روز بیده و شاد بوسته.»

⁵⁷ یوهودیآن اون بوگفتیدی: «هنوز پنجاه سالم ناری، ایراهیم بیده‌یی؟»

⁵⁸ عیسی اوشان بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم، قبل از اونکی ایراهیم بیه، من ایسم!» ⁵⁹ پس سنگ اوسادیدی تا اون سنگسار کونید. اما عیسی خوره قایم کوده و از معبد صحن بیرون بوشو.

شفای کور مادرزاد

9 عیسی شوئون دوبو کی ایتا کور مادرزاد بیده. ² اون شاگردان از اون واورسه‌ییدی: «اوستاد، گونای کی بوکوده، کی اَمرد کور بدونیا بامو؟ از خودشه یا از اون پتر و مار؟»

³ عیسی جواب بده: «نه از خودشه و نه از اون پتر و مار، بلکه اطو ببوسته تا آنکی قودرت خودا در اون آشکار به.» ⁴ تا روزه، بایستی اونکی کی مَر اوسه کوده اون کاران انجام بدیم. شب نزدیک بوستن دره کی در اون کسی نتانه کاری بوکونه. ⁵ تا زمانی کی ا دونیا میان ایسم، نور دونیا ایسم.»

⁶ آن بوگفته، خو آب دهان زمین رو تاوده، و گیل چاکوده، و اون او مرد چومان رو بمالسته. ⁷ و اون بوگفته: «بوشو در حوض شیلوآم (کی به زبان عبری (فرستاده) معنی دهه) تی چشمان بوشور.» پس بوشو و بوشوسته و از او بیه چومان باز امرأ و اگر دسته.

⁸ همسایان و کسان کی قبل اون در حال گدایی بیده بید، از همدیگر واورسه‌ییدی: «مگه آن، اونی نی‌یه کی نیستی و گدایی کودی؟» ⁹ بعضی گفتیدی: «هونه.» دیگران گفتیدی: «شبه اونه.» اما اون خودش ایصرار بوکوده و بوگفته: «من هونم.»

¹⁰ پس از اون واورسه‌ییدی: «چوطو تی چومان وار بوسته؟»

¹¹ جواب بده: «مردی عیسی نام، گیل چاکوده و می چومان رو بمالسته و بوگفته (بوشو به حوض شیلوآم و تی چشمان بوشور.) پس بوشوم و بوشوستم و می چومان وار بوسته.»

¹² از اون واورسه‌ییدی: «اون کویه ایسه؟»

جواب بده: «نآم.»

¹³ پس او مردی کی قبلاً کور بو، فریسیان ورجا باوردیدی. ¹⁴ او روز کی عیسی گیل چاکوده بو و اون چشمان واکوده، شبات روز بو. ¹⁵ اون وخت فریسیانم اون پرس و جو بوکودیدی کی چوطو تی چومان وار بوسته. جواب بده: «می چشمان گیل بمالسته و من بوشوستم، الآن می چومان تانه بیدینه.»

¹⁶ پس بعضی از فریسیان بوگفتیدی کی: «او مرد از خودا نی‌یه. چونکی ایحترام شبات روز نداشتنه.» اما دیگران بوگفتیدی: «چوطو شخصی کی گناهکاره، تانه آجور معجزات بوکونه؟» و اوشان میان ایختلاف دکفته.

¹⁷ پس ایدفعه دیگر از اون واورسه‌ییدی: «تو خودت درباره‌ی اون چی گی؟ چونکی تی چشمان، اون واز کوده.»

جواب بده: «اون نبی‌یه.»

¹⁸ اما حاکمان یهود هنوز باور ناشتیدی کی اون کور بو و اون چومان واز بوسه، تا آنکی اون پتر و مار دوخادیدی. ¹⁹ و از اوشان واورسه‌ییدی: «آیا آن شیمی پسره، هونی کی گیدی کور بدونیا بامو؟ پس چوطو الان تانه بیدینه؟»

²⁰ جواب بده‌ییدی: «دأنیم کی امی پسره و دأنیم کی کور بدونیا بامو. ²¹ اما از آنکی چوطو آن چومان واز بوسه و یا کی اون چشمان واکوده، امان نأنیم. از خودش واورسه‌یید. اون خودش بالغه و خودش درباره‌ی خودش تانه گب بزنه.» ²² اشان بخاطر آن اطو گفتیدی، چونکی از حاکمان یهود ترسه‌ییدی. چونکی حاکمان یهود همدست ببوسه بید هر کسی کی ايعتراف بوکونه عیسی هو مسیحه، اون از کنیسه بیرون کونید. ²³ بخاطر آن بو کی اون پتر و مار بوگفتیدی، «خودش بالغه و از خودش واورسه‌یید.»

²⁴ پس ایواز دیگر او مردی کی قبلاً کور بو، دوخادیدی و اون بوگفتیدی: «در حضور خودا بوگو کی حقیقت گی. امان دأنیم کی اون مردی گناهکاره!»

²⁵ جواب بده: «اون گوناکاره ایسه یا نی‌یه نأنم. ایچی دأنم کی کور بوم ولی الان دینم!»

²⁶ واورسه‌ییدی: «تی امرأ چی بوکوده؟ چوطو تی چشمان واز کوده؟»

²⁷ جواب بده: «من کی شمر بوگفتم، ولی شومان گوش نذییدی، چره خاییدی دوواره بیشتاوید؟ مگه شومانم خاییدی اون شاگرد ببید؟»

²⁸ اوشان اون فحش بده‌ییدی و بوگفتیدی: «تو خودت اون شاگردی! امان موسی شاگردیم! ²⁹ امان دأنیم کی خودا موسی امرأ حرف بزه. اما نأنیم آ شخص کوبه‌شینه.»

³⁰ او مرد در جواب اوشان بوگفته: «جای تعجبه در حالی کی می چشمان واز کوده، نأنیدی از کوبه بامو! ³¹ ولی امان دأنیم کی خودا گوناکاران دعای نیشناوه، اما اگه کسی خوداترس بیه و اون خواسته‌ی انجام بده، خودا اون دعای ایشتاوه. ³² از بنیاد عالم تا الان کسی نیشناوسته اینفر کور مادرزا چشمان واز کوده بی. ³³ اگه آ مرد از طرف خودا نوبو، از اون کاری برنمویی.»

³⁴ اشان در جواب اون بوگفتیدی: «تو سر تا پا در گونا بدونیا بامویی! الان امر درس دتن دری؟» پس اون بیرون کودیدی.

³⁵ وختی عیسی بیشتاوسته کی او مرد بیرون کودیدی، اون پیدا بوکوده و از اون واورسه: «آیا به اینسان پسر ایمان داری؟»

³⁶ جواب بده: «آی سرور، بوگو کی ایسه تا اون ایمان باورم.»

³⁷ عیسی اون بوگفته: «تو اون بیده‌یی! اون هونی ایسه کی الان تی امرأ حرف زتن دره.»

³⁸ بوگفته: «آی سرور، ایمان دارم!» و عیسی جلو زانو بزه.

³⁹ عیسی بوگفته: «من داوری‌ره به آ دونیا باموم تا کوران بینا، و بینایان کور بید.»

⁴⁰ بعضی از فریسیان کی اون امرأ بید وختی آن بیشتاوستیدی، واورسه‌ییدی: «آیا امانم کوریم؟»

⁴¹ عیسی اوشانَ بوگفته: «آگه کور بید، گوناھی ناشتیدی. ولی الان کی ایدعا کونیدی دینیدی، گوناهاکار باقی مأنیدی.

چوپانِ حُب

10 «آمین، آمین، شمرِ گم، کسی کی از در، وارڈ طویلہٗ گوسفندانَ نہ، بلکی از رائِ دیگر وارد ببه، دوزد و راهزنہ. ² اما اونی کی از در وارد ببه، چوپانِ گوسفندانہ. ³ دربان، درِ اونِ ره وارِ کونہ و گوسفندانِ اونِ آوازِ ایشناویدی. اون خو گوسفندانَ به نام دوخانہ و اوشانَ بیرون برہ. ⁴ وختی توماَم خو گوسفندانَ بیرون برہ، جُلوتر از اوشانَ قدم اوسانہ و گوسفندانِ اونِ دونبالسر شیدی، چونکی اونِ صدایِ شناسیدی. ⁵ اما هرگز بیگانه دونبالسر نیشیدی، بلکی از اون فرار کونیدی، چونکی اونِ صدایِ نشناسیدی.»

⁶ عیسی اَمَثَلِ اوشانَ ره بوگفته، اما نفامستیدی کی اوشانَ چی گفتن درہ.

⁷ پس ایدفعہ دیگر اوشانَ بوگفته: «آمین، آمین، شمرِ گم، من گوسفندانَ ره (در) ایسم! ⁸ اوشانی کی از من پیشتر بامویدی همگی دوزد و راهزنید، اما گوسفندانِ اوشانَ حرفِ گوش نوکودیدی. ⁹ من (در) ایسم! هر کی از می رأ وارد ببه، نجات پیدا کونہ و آزادانه بودورون آیه و بیرون شه و چراگاه پیدا کونہ. ¹⁰ دوزد نایه، مگه آنکی دوزدی بوکونہ و بوکوشه و نابود کونہ. من باموم کی اشانِ ابدی زندگی پیدای بوکونید و او ابدی زندگی جا به فراوانی بهره ببرید!

¹¹ «چوپانِ حُب من ایسم! چوپانِ حُب خو جانِ گوسفندانَ ره نهہ. ¹² کارگر چوپانِ مانستن نی یه و گوسفندانِ اونِ شین نی ییدی. هر وخت بیدینه گرگ آمون درہ، گوسفندانَ ول کونہ و فرار کونہ و گرگ گوسفندانَ حمله کونہ و اوشانَ پراکنده کونہ. ¹³ کارگر فرار کونہ، چره کی کارگره و به فیکرِ گوسفندانِ نی یه. ¹⁴ چوپانِ حُب من ایسم! من می گوسفندانَ شناسم و می گوسفندانَ مَر شناسیدی. ¹⁵ هوطو کی پتر مَر شناسه، منم پتر شناسم. من می جانِ گوسفندانَ ره نهہ. ¹⁶ گوسفندانِ دیگری یم دارم کی از ا طویلہ نی ییدی. اوشانم و آستی باورم و اوشان می صدایِ گوش کونیدی. او وخت ایتا گله بیدی با ایتا چوپان. ¹⁷ پتر، هَن و آسی مَر دوس داره کی من می جانِ نهہ تا اونِ پس فیگیرم. ¹⁸ هیچ کس اونِ از من فینگیره، بلکی من به میلِ خودم اونِ فادَم. اختیارش دارم کی فادَم و اختیارش دارم کی اونِ پس فیگیرم. ا حو کم از می پتر فیگفتم.»

¹⁹ به دلیلِ ا حرفانِ ایدفعہ دیگر یهودیانِ میانِ اِختلاف دگفته. ²⁰ خیلی یان از اوشان بوگفتیدی: «اون دیوبزه و دیوانه یه. چره اونِ حرفانِ گوش کونیدی؟» ²¹ اما دیگران بوگفتیدی: «اشان ایتا دیوبزه حرفان نی یه. آیا دیو تانه کورانِ چشمان وار کونہ؟»

یهودیانِ عیسایِ به عنوانِ مسیح قبول نوکونیدی

²² زمانِ برگزاری عیدِ وقف اورشلیم میانِ فارسه بو. زمستان بو ²³ و عیسی معبدِ میان، ایوانِ سلیمان میان را شویی. ²⁴ یهودیانِ اونِ دور جم بوستیدی و بوگفتیدی: «تا کی خایی امر شگه میان بداری؟ آگه مسیح ایسی، امر آشکارا بوگو.»

²⁵ عیسی جواب بده: «شمر بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارایی کی من به نام می پتر کونم، مَر شهادت دیهیدی. ²⁶ اما شومان ایمان ناورییدی، چونکی از می گوسفندانِ نی ییدی. ²⁷ می گوسفندانِ می صدایِ گوش کونیدی. من اوشان شناسم و اوشان می دونبال آیدی. ²⁸ من اوشان زندگی ابدی

بخشم و یقیناً هرگز هلاک نیبیدی و کسی اوشان از می دس نتانه بدوزده.²⁹ می پتر کی اوشان مَر ببخشه، از همه پله تره و هیچ کس نتانه اوشان از می پتر دس بدوزانه.³⁰ من و پتر ایتاییم.»³¹ او وخت ایدفعه دیگر یهودیان سنگ اوسادیدی تا اون سنگسار کونید.³² عیسی اوشان بوگفته: «کارای حُب زیادی از می پتر شمر نیشان بدم، بخاطر کویتا خاییدی مَر سنگسار کونید؟»³³ جواب بدهیدی: «بخاطر کار حُب نی یه کی تر سنگسار کونیم، بلکی بخاطر آنکی کوفر گی. چونکی اینسانی و خودت خدا خانی!»

³⁴ عیسی اوشان بوگفته: «مگه در شیمی تورات نامو کی خدا بوگفته، شومان خودایانید؟»^{35*} هیچ قسمتی از کیتاب موقدس از اعتبار ساقط نیبه. اگه اوشانی کی کلام خدا اوشان فارسه، خودایان خنده ببید،³⁶ چوطو تانیدی کسی کی پتر اون وقف بوکوده و بدونیا اوسه کوده، بیگید کی: (کوفر گه)، تنها به خاطر کی بوگفتم خدا پسر؟³⁷ اگه می پتر کاران بجا ناورم، می کلام باور نوکونید.³⁸ اما اگه بجا آورم، حتی اگه می کلام باور نایدی، دسته کم به اون کاران ایمان باورید تا بدانید و باور بدارید کی پتر در منه و من در پتر.»³⁹ او وخت ایدفعه دیگر خواستیدی کی اون گرفتار کونید، ولی از اوشان دس در بوشو.
⁴⁰ بعد از اون، عیسی به او طرف روژ اردن، اویه کی یحیی قبلاً تعمید دیی، بوشو و اویه بسه.
⁴¹ خیلی یان عیسی ورجا بامویدی. اوشان گفتیدی: «هرچند کی یحیی هیچ معجزه بی نوکوده، ولی هر اونچی کی درباره ای شخص بوگفته، حقیقت داشتی.»⁴² پس خیلی یان اویه به عیسی ایمان باوردیدی.

ایلعازر مردن

II مردی ایلعازر نام مریض بو. اون از مردومان بیت عَنیا بو، دهی کی مریم و اون خاخور مارتا اویه شین بید.² مریم اوزنی بو کی عیسی پایان معطر بوکوده و خو گیس امرأ اون خوشک کوده. اون برار ایلعازر مریض بوسته بو.³ پس ایلعازر خاخوران، عیسی ره پیغام بدهیدی و بوگفتیدی: «ای سرور، تی دوست عزیز مریضه.»
⁴ عیسی وختی ا خبر بیشتاوسته بوگفته: «ا مریضی مرگ امرأ به آخر نرسه، بلکی خدا جلال و اُستی یه، تا خدا پسر، توسط اون مریضی جلال پیدا بوکونه.»⁵ عیسی مارتا و اون خاخور و ایلعازر دوس داشتی.⁶ پس وختی بیشتاوسته کی ایلعازر مریضه، دو روز دیگرم در جایی کی ایسه بو، بسه.

⁷ بعد از اون، خو شاگردان بوگفته: «باید بازم به یهودیه بیشیم.»
⁸ اون شاگردان بوگفتیدی: «اوستاد، چن روز پیش بو کی یهودیان خواستیدی تر سنگسار کونید، تو بازم خایی اویه بیشی؟»
⁹ عیسی جواب بده: «مگه هر روز دوازده ساعت نی یه؟ اونی کی در روز رأ شه لغزش نوخوره، چونکی نور آدنیا دیته.»¹⁰ اما اونی کی در شب رأ شه لغزش خوره، چونکی نوری ناره.»¹¹ بعد از ا حرفان، اوشان بوگفته: «امی رفق ایلعازر خوفته، اما شوئون درم تا اون بیدار کونم.»
¹² پس شاگردان اون بوگفتیدی: «ای سرور، اگه خوفته، خوره خوره حُب به.»¹³ اما عیسی از اون مرگ حرف زهی، در حالی کی اون شاگردان فیکر کودیدی کی گه اون خوفته.

¹⁴ او وخت عیسی آشکارا اوشانَ بوگفته: «ایلعازر بمرده. ¹⁵ شیمی و اسی خوشحالم کی اوپه نپسه بوم، تا ایمان باورید. اما الآن اونَ ورجا بیشیم.»
¹⁶ پس توما کی به دوقولو معروف بو، شاگردانَ بوگفته: «باید امانم بیشیم و اونَ امرأ بیمیریم.»

عیسی، قیامت و حیات

¹⁷ وختی عیسی اوپه فارسه، بفامسته کی چار روزه ایلعازرَ قبرِ میانَ بنه ییدی. ¹⁸ بیت عَنیا حدوداً سه کیلومتر اورشلیمَ امرأ فاصله داشتی. ¹⁹ یوهودیآنَ زیادی مریم و مارتا ورجا بامو بید تا اوشانَ ایلعازرَ مرگَ و اسی تسلی بدید. ²⁰ پس وختی مارتا بیشتاوسته کی عیسی اوپه آمون دره، اونَ استقبال بوشو. اما مریم خانه میانَ پَنسه. ²¹ مارتا عیسایَ بوگفته: «ای سرور، اگه آیه پَنسه بی، می برارَ نمردی! ²² اما دانم کی هسا اگه هرچی از خودا بخایی، تر فاده.»
²³ عیسی اونَ بوگفته: «تی برارَ زنده به.»

²⁴ مارتا اونَ بوگفته: «دانم کی قیامتَ روزَ ره زنده به.»
²⁵ عیسی بوگفته: «قیامت و حیات من ایسم. اونی کی مَر ایمان باوره، حتی اگه بیمیره، دوواره زنده به. ²⁶ و هر کی زنده به و مَر ایمان داره، یقیناً تا ابد نیمیره. اَنَ باور کونی؟»
²⁷ مارتا بوگفته: «بله، ای سرور، من ایمان دارم کی تو ایسی مسیح، خودا پسر، اونی کی و استی به جهان بامو بی.»

²⁸ اَنَ بوگفته و بوشو خو خأخور مریمَ دوخاده و خلوتی اونَ بوگفته: «اوستاد آیه ایسه و تر دوخانه.» ²⁹ مریم وختی اَنَ بیشتاوسته، بدونَ معطلی ویرشته و اونَ ورجا بوشو. ³⁰ عیسی هنوز وارد دهکده نوسته بو، بلکی جایی ایسه بو کی مارتا اونَ مولاتا بوکوده بو. ³¹ یوهودیانی کی مریمَ امرأ خانه میانَ ایسه بید و اونَ تسلی دیدی، وختی بیده ییدی کی مریم عجله امرأ ویرشته و بیرون بوشو، اونَ دونبالسر بوشویدی، فکر کودیدی کی قبرَ سر شوئون دره تا اوپه گریه و زاری بوکونه. ³² وختی مریم اوپه فارسه کی عیسی ایسه بو، اونَ بیده و اونَ پا جیر بکفته و بوگفته: «ای سرور، اگه آیه پَنسه بی، می برارَ نمردی!» ³³ وختی عیسی، گریه و زاری مریم و یوهودیانی کی اونَ امرأ همراه بید، بیده، اونَ روح آشفته و سخت منقلب بوسته. ³⁴ واورسه: «اونَ کویه بنه ییدی؟»
 بوگفتید: «ای سرور، باید و بیدینید.» ³⁵ عیسی گریه بوکوده. ³⁶ پس یوهودیآنَ بوگفتیدی: «بیدینید چقدر اونَ دوس داشتی.» ³⁷ اما بعضی یانَ بوگفتیدی: «آیا کسی کی او مردَ کورَ چشمانَ بینا بوکوده، نتانستی ایلعازرَ مرگَ جولوی بیگیره؟»

ایلعازرَ زنده بوستن

³⁸ بعد از اون، عیسی، در حالی کی باز آشفته بو، قبرَ سر بامو. قبر، ایتا غار بو کی اونَ دهانَ رو ایتا سنگ بنه بید. ³⁹ بفرماسته: «سنگ اوسانید.»

مارتا، ایلعازرَ خأخور بوگفته: «ای سرور، الآن ده بوی بد دهه، چونکی چار روز بو گوذشته.»
⁴⁰ عیسی اونَ بوگفته: «مگه تر نوگفتم کی اگه ایمان باوری، خودا جلالَ دینی؟» ⁴¹ پس سنگ اوسادیدی. او وخت عیسی آسمانَ نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر، تر شوکر کونم کی مَر بیشتاوستی. ⁴² من دانستیم کی همیشه مَر ایشناوی. اما اَنَ کسانِی و استی بوگفتم کی آیه ایسه ییدی، تا ایمان باورید کی تو مَر اوسه کودی.» ⁴³ اَنَ بوگفته و بعد از آن، صدایَ بولندَ امرأ دوخاده: «ایلعازر، بیرون

بیاً! 44 پس او میت کی اون دس و پای کفن امرأ دُوسته بید و اون دیم ایتا دستمال امرأ بپوشانه بید، بیرون بامو. عیسی اوشان بوگفته: «اون واز کونید و وئلید بشه.»

عیسی قتل توطئه

45 پس خیلی از یهودیانی کی به دتن مریم بامو بید و عیسی کار بیده بید، اون ایمان بأوردیدی. 46 اما بعضی یان بوشویدی فریسیان ورجا و اوشان از اونچی کی عیسی بوکوده بو، خبر بده بیدی. 47 پس سران کاهنان و فریسیان بینشتیدی و مشورت بوکودیدی. بوگفتیدی: «چی بوکونیم؟ ا مرد معجزات زیادی ظاهر کونه. 48 اگه وئلیم اون، هوطو پیش بشه، همه به اون ایمان آوریدی و رومیان آیدی و امکان و اقوم از امی دس بیرون آوردی.»

49 اما ایتا از اوشان کی اون نام قیافا و در او سال کاهن اعظم بو، دیگران بوگفته: «شومان هیچی نانیدی. 50 فکر نوکونید صلاح آن کی اینفر قوم و آستی بیمیره، تا آنکی تومام مردم نابود بید.» 51 اما آ حرف از خودش نوبو، بلکی چون در او سال اون کاهن اعظم بو اطا نبوت بوکوده کی عیسی قوم و آستی میره، 52 نه تنها قوم و آستی، بلکی برای جم کون و ایتا بوستن خودا زاکان کی پراکنده بیدی. 53 بعد از او روز، اون قتل توطئه دیچه بیدی.

54 از اون به بعد، عیسی آشکارا ده یهودیان میان رفت و آمد نوکودی، بلکی به شاری کی اون نام افرایم بو در ناحیه یی نزدیک بیابان بوشو و خو شاگردان امرأ اویه بنسه.

55 وختی یهودیان عید پسخ نزدیک بوسته، عیده زیادی از جاهای مختلف به اورشلیم بوشویدی تا رسم تطهیر کودن قبل از پسخ بجا بأورید. 56 اوشان به دونبال عیسی بید، وختی معبد صحن میان ایسه بید، همدیگر گفتیدی: «چی فکر کونیدی؟ آیا اصلن عید ره نایه؟» 57 اما سران کاهنان و فریسیان دستور بده بید کی هر وخت کسی بدانه عیسی کویه ایسه، خبر بده تا اون دسگیر بوکونید.

عیسی تدهین

12 شیش روز قبل از عید پسخ، عیسی به بیت عنیا، جایی کی ایلعازر زندگی کودی، بامو؛ هونی کی عیسی اون از مورده یان میان زنده کوده بو. 2 در اویه به افتخار عیسی شام بده بیدی. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر از جمله کسانی بو کی اون امرأ سفره سر نیسته بو. 3 او وخت، مریم عطر گران قیمتی کی از سنبل خالص و حدوداً نیم لیتر بو، بیگفته و عیسی پایان معطره کوده و خو گیسان امرأ اون پای خوشک کوده، تا جایی کی خانه پور از عطر ببسته بو. 4 اما یهودای اسخریوطی، ایتا از عیسی شاگردان کی بعداً اون به دشمن تسلیم کوده، بوگفته: 5 «چره ا عطر سیصد دینار نوفر وختیدی کی اون پول فقیران فادید؟» 6 اون انه، فقیران و آستی نوگفتی، بلکی به خاطر گفتی کی خودش دوزد بو. اون مسئول دخل و خرج بو، و از پولی کی اون ورجا بنه بید، دوزدی کودی.

7 پس عیسی بوگفته: «اون به حال خودش بنید، چونکی ا عطر می روز دفن کودن ره بدآشته بو. 8 فقیران همیشه شیمی امرأ داریدی ولی من همیشه شیمی ورجا بنسم.»

9 عیده زیادی از یهودیان چون بیشتاوستیدی عیسی اویه ایسه، بامویدی تا نه فقط عیسای بلکی ایلعازرم کی زنده بوکوده بو، بیدیند. 10 پس سران کاهنان تصمیم بیگفتیدی تا ایلعازرم

بوکوشید،¹¹ چونکی باعیث بپوسته بو کی خیلی از یهودیان از اوشان دور بید و به عیسی ایمان باورید.

عیسی شه اورشلیم و مردوم شادی کونیدی

¹² صُبّ دم جمعیت زیادی کی عید ره بامو بید، وختی بیشتاوستیدی عیسی به اورشلیم آمون دره،¹³ نخل درخت شاخه‌یان به دس بیگفتیدی و اون پیشواز بوشویدی. اوشان فریادزان گفتیدی: «هوشیعانا!»^{*}

موبارکه، اونی کی به نام خوداوند آیه!

موبارکه، ایسرائیل پادشاه!

¹⁴ او وخت عیسی کزه الاغی پیدا بوکوده و اون سوار بوسته؛ هوطو کی بینویشته بپوسته بو:

¹⁵ «نوا ترسن! آی صهیون دختر،

بیدین، تی پادشاه

کزه اولاغ سر سوار آمون دره!»^{*}

¹⁶ اون شاگردان اول چیزان نفامستیدی، اما وختی عیسی جلال پیدا بوکوده، به یاد باوردیدی کی چیزان همه درباره‌ی اون بینویشته بپوسته بو، هوطویی کی مردوم اون امرأ بوکوده بید.

¹⁷ وختی عیسی ایلعازر دوخاده و زنده کوده و از قبر بیرون باورده، جماعت زیادی او به ایسه بید. اوشان او چیزی کی بیده بید شهادت دیدی.¹⁸ خیلی از مردوم به هه دلیل اون پیشواز بوشویدی، چونکی بیشتاوسته بید چی معجزه‌یی از اون ظاهر بوسته بو.¹⁹ پس فریسیان همدیگر بوگفتیدی: «بیدیند کی شومان را به جایی نبریدی. نگاه بوکونید توما دونا اون دونبال بوشویدی!»

یونانیان به دونبال عیسی ملاقاتیدی

²⁰ از کسانی کی عبادت ره، به عید بامو بید، تعدادی یونانی بید.²¹ اوشان فیلیپس ورجا بامویدی کی اهل بیت صیدا جلیل بو. اون بوگفتیدی: «آی سرور، خایم عیسی بیدینیم.»²² فیلیپس بامو و اندریاس بوگفته و اوشان هر دوتا بوشویدی عیسی بوگفتیدی.

²³ عیسی اوشان بوگفته: «وخت جلال پیدا کودن اینسان پسر فارسه.²⁴ آمین، آمین، شمر گم، اگه دانه‌ی گندوم خاک میان نکفه و نیمیره، تنها مانه، اما اگه بیمیره، باز زیاد اوره.²⁵ کسی کی خو جان دوس بداره، اون از دس دهه، اما کسی کی در آ دنیا از خودش جان نیفرت بداره، اون تا زندگی ابدی حفظ کونه.²⁶ اونی کی بخایه مَر خدمت بوکونه، بایستی از من پیروی بوکونه، و جایی کی من ایسم، می خادم او به ایسه. کسی کی مَر خدمت بوکونه، می پتر هم اون سربلند کونه.»

عیسی از خودش مردن حرف زنه

²⁷ «الآن می جان در اضطرابه، چی بگم؟ آیا بگم، (پتر، مَر از آ ساعت آزاد کون؟) اما به هه دلیل من به آ وخت فارسه.²⁸ پتر تی نام جلال بدن!»

^{*} ۱۳:۱۲ کلمه‌ی «هوشیعانا» در زبان عبری «نجات بده» معنی دهه. از آ کلمه موقعه حمد و ستایش ایستفاده کودیدی. تورات، کیتاب مزمو، باب ۱۱۸، آیات ۲۵ و ۲۶. ^{*} ۱۵:۱۲ تورات، کیتاب زکریا، باب ۹، آیه ۹.

او وخت ندایی از آسمان فارسه کی: «جلال بدم و بازم دهم!»²⁹ پس مردومی کی اویه ایسه بید، اَن بيشتاوستیدی و بوگفتیدی: «رعد بو!» دیگران بوگفتیدی: «ایتا فرشته اون امرأ حرف بزه.»³⁰ عیسی بوگفته: «اَندا شیمی وأستی بو، نه می وأستی.»³¹ الاَن زَمَان داورئِی آ دنیایه؛ الاَن رئیس آ دُونیا بیرون تاوَدَه به.³² و من، وختی کی از زمین بولند بم، توماَم آدمَان می طرف اُورم.»³³ اون آ حرفان امرأ، ایشاره به مرگی بوکوده کی اون اینتظار داشتی.
³⁴ مردوم بوگفتیدی: «طبقْ اونچی کی از تورات بيشتاوستیم، مسیح تا ابد باقی مانه، پس چوطویه کی گه اینسان پسر وأستی بولند به؟ آ اینسان پسر کی یه؟»
³⁵ عیسی اَشَان بوگفته: «تا مدت کمی نور شیمی امرأ ایسه! پس تا مدتی کی هنوز نور دأریدی، رَأ بيشید، مبدا کی تاریکی شمر بیگیره. اونی کی تاریکی میان رَأ شه، نانه کویه شوئون دره!»³⁶ تا زمانی کی نور دأریدی، به نور ایمان باورید، تا نور زاکان ببید.»
 وختی آ حرفان بزه، از اویه بوشو و خودش از اوشان پنهان کوده.

مردوم بی ایمانی

³⁷ با آنکی عیسی خیلی معجزه یان اوشان چومان جُلُو انجام بده بو، به اون ایمان نأوردیدی.
³⁸ هَنْ وَاَسِی اِشعیای نبی پیشگوی، ثابت به کی بوگفته بو:
 «کی به، آی خوداوند کی امی پیغام باور بوکونه،
 و کی یه کی قودرت خوداوند* اون ره آشکار بوسته؟»^{*}
³⁹ هوطو کی اِشعیای نبی خودش در جای دیگر بوگفته، اوشان نتأستیدی ایمان باورید چونکی:
⁴⁰ «اون، اوشان چشمان کور،
 و اوشان دیلان سخت کوده،
 تا خوشان چومان امرأ نیدینید،
 و خوشان دیلان امرأ نفامید،
 و واَنگَرِید تا اوشان شفا بدم.»^{*}
⁴¹ اِشعیای به اَخاطر اَن بوگفته چونکی اون جلال بیده و دربارہی اون گب بزه.
⁴² با آنکی حتی خیلی از حاکمان قوم عیسای ایمان باوردیدی، اما از ترس فریسیان، خوشان ایمان اقرار نوکودید، نوکونه کی اوشان از کنیسه بیرون کونید.⁴³ چونکی تعریف مردوم ویشتر از تعریف خودا دوس داشتیدی.

⁴⁴ او وخت عیسی با صدای بولند بوگفته: «هر کی به من ایمان باوره، نه به من بلکی به او کسی کی مَر اوسه کوده ایمان باورده.»⁴⁵ هر کی مَر دینه، اونی دینه کی مَر اوسه کوده.⁴⁶ من ایتا نور مأنستن به جهان باموم تا هر کی به من ایمان باوره، تاریکی میان نیسه.⁴⁷ اگه کسی می حرفان بيشتاوه ولی از اون اطاعت نوکونه، من اون داورئِی نوکونم، چونکی ناموم تا مردوم دنیای داورئِی بوکونم، بلکی باموم تا اوشان نجات ببخشم.⁴⁸ کسی کی مَر رد کونه و می گبان قبول نوکونه، ایتا داوَر دیگر ایسه؛ هو گبانی کی بوگفتم، در روز آخر اون محکوم کونه.⁴⁹ چونکی من از طرف خودم حرف نزنم، بلکی پتری کی مَر اوسه کوده، مَر دستور بده کی چی بگم و از چی حرف بزنم.

* ۳۸:۱۲ در یونانی: «خوداوند بازو.» بنی قودرتی کی نجات بخشه * ۳۸:۱۲ تورات، کیتاب اِشعیای، باب ۵۳، آیه ۱.
 * ۴۰:۱۲ تورات، کیتاب اِشعیای، باب ۶، آیه ۱۰.

⁵⁰ و من دأنم کی اون دستور زندگی ئ ابدی یه. پس اونچی ئ کی من گم هو چیزی ایسه کی پتر بوگفته کی من بگم.»

شاگردان پائ شوستن

13 ایروز قبل عید پسخ، عیسی دانستی اون واگردستن موقع از آ دنیا به پتر ورجا فارسه، خو کسان کی آ دنیا میان دوس داشتی، تا حد کمال موحبت بوکوده.

² وخت شام بو، ابلیس قبلاً یهودائ اسخریوطی، شمعون پسر دیل میان بنه بو کی عیسای تسلیم دوشمن بوکونه. ³ عیسی کی دانستی پتر همه چیز اون دس بیسپرده و از اون ورجا بامو، و اون ورجا شوئون دره، ⁴ از شام سر ویریشته و خو ردای از تن بیرون باورده و ایتا حوله اوساده و به خو کمر دؤسته. ⁵ بعد ایتا لگن میان آب دوکوده و شروع بوکوده خو شاگردان پائ شوستن و اوشان پائ او حوله امرأ کی خو کمر دور، دؤسته بو خوشک کوده. ⁶ وختی به شمعون پطرس فارسه، اون عیسای بوگفته: «آی سرور، تو خایی می پائ بوشوری؟»

⁷ عیسی جواب بده: «الآن از درک اونچی کی کودن درم، ناتوانی، اما بعداً فهمی.»

⁸ پطرس اون بوگفته: «هرگز! تو هرگز می پایان نوشوری!»

عیسی جواب بده: «تا تر نوشورم، از من سأمی نبری.»

⁹ پس شمعون پطرس بوگفته: «آی سرور، نه فقط می پایان، بلکه می دسان و می سر هم بوشور!»

¹⁰ عیسی جواب بده: «اونی کی حمام بوکوده، سر تا پا تمیزه، ده شوستن ایحتیاج ناره، جغیر اون پایان. بله، شومان پاکیدی، اما نه همه.» ¹¹ چونکی دانستی چی کسی اون تسلیم دوشمن کونه و بخاطر آن بوگفته: «شومان همه پاک نییدی.»

¹² بعد از آنکی عیسی اوشان پایان بوشوسته، خو ردای دوکوده و بازم شام سفره سر بینیشته. او وخت از اوشان واورسه: «آیا بفامستیدی کی شمره چی کاری انجام بدم؟» ¹³ شومان مَر اوستاد و سرور دوخاندیدی، و دوروستم گیدی، چونکی هطو ایسم. ¹⁴ پس اگه من کی شیمی اوستاد و سرورم، شیمی پایان بوشوستم، شومانم وستی همدیگر پایان بوشورید. ¹⁵ من آکارأ امرأ شمر سرمشق بَنم تا شومانم هطو رفتار بوکونید کی من شیمی امرأ بوکودم. ¹⁶ آمین، آمین، شمر گم، نه غولام از خو ارباب بزرگتره، نه فرستاده، از خودشن فرستنده! ¹⁷ الآن اشان دانیدی، خوش بحال شومان کی اگه اشان انجام بدید.

پیشگویی یهودا خیانت

¹⁸ «اونچی کی گفتن درم درباره ئ همه ئ شومان نی یه. من اوشانی کی اینتخاب بوکودم، شناسم. اما آ گفته ئ کیتاب موقدس وستی ثابت به کی: (می همسفره می امرأ به دشمنی ویریزه.) ¹⁹ پس الآن قبل از آنکی ایتفاق دکفه، شمر گم تا زمانی کی ایتفاق دکفه، ایمان باورید کی من ایسم.» ²⁰ آمین، آمین، شمر گم، هر کی، کسی ئ کی من اوسه کونم قبول بوکونه، مَر قبول بوکوده، و هر کی مَر قبول بوکونه، اون کی مَر اوسه کوده، قبول بوکوده.»

²¹ عیسی بعد از آنکی آن بوگفته، در روح منقلب بوسته و آشکارا بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم، ایتا جه شومان مَر خیانت کونه.»

²² شاگردان همدیگر نیگاه بوکودیدی و در تعجب بید کی آ حرفان دربارہ کی گفتن دره. ²³ ایتا از شاگردان کی عیسی اون دوس داشتی، اون سینه ورجا تکیه بده بو. ²⁴ شمعون پطرس ایشاره امرأ از اون بخواسته تا از عیسی وأورسه اون منظور کی یه. ²⁵ پس اون کمی عقب بوشو و به عیسی سینه تکیه بده و بوگفته: «آی سرور، اون کی یه؟»

²⁶ عیسی جواب بده: «اونی کی آ لقمه نان بعد از آنکی کاسه میان زنم و اون فادم.» و او وخت، لقمه کی کاسه میان بزه و اون به یهوذا، شمعون اسخریوطی پسر فاده. ²⁷ یهوذا وختی لقمه کی فیگفته، او لحظه شیطان وارڈ اون ببوسته. او وخت عیسی اون بوگفته: «اونچی کی خایی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ²⁸ اما هیچ کس از کسانی کی سفره سر نیسته بید، عیسی منظور نفامستیدی. ²⁹ بعضی یان فیکر کودیدی چونکی یهوذا مسئول دخل و خرجه، عیسی اون گه کی اونچی کی عید ره لازمه بیهینه، یا آنکی فقیران چیزی فاده. ³⁰ بعد از فیگفتن لقمه، یهوذا بدون معطلی بیرون بوشو و شب بو.

پیشگویی پطرس اینکار

³¹ بعد از آنکی یهوذا بیرون بوشو، عیسی بوگفته: «الآن اینسان پسر جلال پیدا بوکوده، و خودا هم در اون جلال پیدا بوکوده. ³² اگه خودا در اون جلال پیدا کوده، پس خودایم اون در خودش جلال دهه و اون بدون معطلی جلال دهه. ³³ عزیزان، مدت کمی شیمی امرأ ایسم. می دونبال گردیدی، هوطو کی یهوذا یان بوگفتم، الآنم شمر گم کی او جایی کی من شوئون درم، شومان نتانیدی بایید. ³⁴ شمر ایتا حکم جدید فادم، و اون انه کی همدیگر دوس بدارید؛ هوطویی کی من شمر دوس داشتیم، شومانم و همدیگر دوس بدارید. ³⁵ از هه موحبتی کی شومان همدیگر کونیدی، همه تان فامیدی کی شومان می شاگردیدی.»

³⁶ شمعون پطرس بوگفته: «آی سرور، کویه شوئون دری؟» عیسی جواب بده: «تو الآن جایی کی من شوئون درم نتانی می دونبال بایی، اما بعداً می دونبال آیی.»

³⁷ پطرس بوگفته: «آی سرور، چره الآن نتانم تی دونبال بایم؟ من می جان تی رای وأستی نهم.» ³⁸ عیسی بوگفته: «آیا در رای من تی جان نهایی؟ آمین، آمین، تر گم، قبل از آنکی خروس بخانه، تو مَر سه بار اینکار کونی.»

عیسی، تنها رای ایسه به سمث پتر

I4 «شیمی دیل نیگران نه! به خودا ایمان بدارید، به منم ایمان بدارید. ² می پتر خانه میان منزل زیاده، وگر نه شمر گفتیم. شوئون درم تا جایی شمر حاضر کونم. ³ او وخت کی بوشوم و جایی شمر حاضر کودم، بعدا ایم و شمر می ورجا برم، تا جایی کی من ایسم شومانم بسید. ⁴ جایی کی من شوئون درم، او رای دانیدی.» ⁵ توما اون بوگفته: «امان حتی نانیمی کویه شوئون دری، پس چوطو تانیم رای بدانیم؟»

⁶ عیسیٰ اوَنَ بوگفته: «رأ و راستی و حیات من ایسم، هیچ کس می پترُ ورجاً نایه مگه به واسطهٔ من.» ⁷ اگه مَر شناختیدی، می پترَم شناختیدی. اما بعد از آن، اوَن شناسیدی و اوَن بیده‌یدی.» ⁸ فیلیپس اوَن بوگفته: «آی سرور، پترُ امرَ نیشان بدن، هَن امرَ کافی‌یه.» ⁹ عیسیٰ اوَن بوگفته: «فیلیپس، خیلی وخته کی شیمی امرأ ایسم، هنوز مَر نشناختی؟ کسی کی مَر بیده، پترُ بیده. پس چوطو ایسه کی گی (پترُ امرَ نیشان بدن)؟ ¹⁰ آیا باور ناری کی من در پترَم و پترَم در من؟ حرفانی کی من شمرَ گم از خودم نی‌یه، بلکی از پتری‌یه کی در من ساکنه، اوَنه کی خو کاراَنَ به انجام رسأنه. ¹¹ آ حرف کی من گم باور بوکونید کی من در پترَم و پترَم در من؛ وگرنه اوَن کاراَنَ و آستی باور بوکونید کی من در پترَم و پترَم در من.» ¹² «آمین، آمین، شمرَ گم، اونِی کی به من ایمان بدأره، اونم کارانی کی من کونم انجام دهه، و حتی کاراَنَ بزرگتر از اونم انجام دهه، چونکی من پترُ ورجاً شوئون درم. ¹³ و به نام من هر چیزی کی بخایید، من اوَن انجام دهم، تا پترُ در پسر جلال پیدا بوکونه. ¹⁴ اگه چیزی به نام من بخایید من اوَن انجام دهم.»

روح‌القدس وعده

¹⁵ «اگه مَر دوس بدأرید، می احکام دأریدی. ¹⁶ و من از پترُ خایم و اون، پشتیبان* دیگری شمرَ فآده کی همیشه شیمی امرأ بئسه، ¹⁷ ینی روخ راستی کی دنیا نتانه اوَن قبول بوکونه، چونکی نه اوَن دینه و نه اوَن شناسه، اما شومان اوَن شناسیدی، چره کی شیمی ورجاً ساکن به و در آینده شیمی میان ایسه.» ¹⁸ «شمرَ بی کس ننم، شیمی ورجاً آیم. ¹⁹ بعد از مدتی دنیا مَر نیدینه، اما شومان مَر دینیدی. چونکی من زنده‌یم، شومانم زندگی کونیدی. ²⁰ در او روز فأمیدی کی من در پترُ ایسم و شومان در من و منم در شومان. ²¹ اونِی کی می احکام بدأره و از اوشان پیروی بوکونه، اون مَر دوس دأره؛ و اونِی کی مَر دوس دأره، می پترَم اوَن دوس دأره و منم اوَن دوس دارم و خودم اوَن ره آشکار کونم.» ²² یهوودا نه اون یهودای اسخریوطی، از اون واورسه: «آی سرور، چوطویه کی خایی خودتُ امرُ آشکار کونی، اما نه ا دنیا ره؟»

²³ عیسیٰ جواب بده: «اگه کسی مَر دوس بدأره، می کلام دأره، و می پترَم اوَن دوس دأره و امان اوَن ورجاً آیم و اوَن امرأ زندگی کونیم. ²⁴ اونِی کی مَر دوس ناره، می کلام اطاعت نوکونه، و ا کلام کی ایشناویدی از من نی‌یه، بلکی از پتری‌یه کی مَر اوسه کوده.»

²⁵ «آ چیزاَن تا الان کی شیمی امرأ ایسم، شمرَ بوگفتم. ²⁶ اما او پشتیبان، ینی روح‌القدس، کی پترُ اوَن به نام من اوسه کونه، اون همه چیز شمرَ یاد دهه و هر اونچی کی من شمرَ بوگفتم، شمرَ به یاد آوره. ²⁷ شمره آرامش بجا نهم، می آرامش شمرَ فآدم. اونچی کی من شمرَ فآدم اونِی نی‌یه کی دنیا شمرَ فآده. شیمی دپل نیگران و هراسان نه. ²⁸ بیشتاوستیدی کی شمرَ بوگفتم (من شوئون درم. اما بازم شیمی ورجاً آیم)، اگه مَر دوس بدأشته بید، خوشحال بوستیدی کی می پترُ ورجاً شوئون درم، چونکی پترُ از من بزرگتره. ²⁹ الاَن اَن قبل از آنکی چیزی پیش بایه شمرَ بوگفتم، تا وختی کی اتفاق دکفه، ایمان باورید. ³⁰ وخت زیادی نمائسته کی شیمی امرأ حرف بزمن، چونکی

* ۱۶:۱۴ پشتیبان کی هو روخ راستی در باب ۱۵ آیه ۲۶ و باب ۱۶ آیه ۱۳ کی روح‌القدس ایسه.

رئیس آ دنیا آمون دره، اون هیچ قودرتی بر من ناره. ³¹ اما من کاری کونم کی پتر مَر دستور بده، تا دنیا بدانه کی پتر دوس دارم. * ویریزید، بیشیم.

انگور درخت واقعی

15 «انگور درخت حقیقی من ایسم و می پتر باغبانه. ² هر شاخه‌یی کی از منه و میوه ناوره، می پتر اون و آوینه، و هر شاخه‌یی کی میوه اوره، اون هرس کونه، تا بیشتر میوه باوره. ³ شومان الآن بخاطر کلامی کی شمر بوگفتم، پاکیدی. ⁴ در من بمائید، و منم در شومان مانم. چونکی شاخه نتانه از خودش میوه باوره مگه اینکه در درخت بمانه، شومانم نتانید میوه باورید اگه در من نمائید.

⁵ «من درخت انگور ایسم و شومان اون شاخه‌یانبیدی. کسی کی در من بمانه و منم در اون، میوه‌ی زیادی اوره. چونکی بدون من هیچی نتانیدی بوکونید. ⁶ اگه کسی در من نمانه، مثل شاخه‌یی ایسه کی اون دور تاودیدیدی و خوشک به. خوشک بوسته شاخه‌یان جم کونیدی و آتش میان تاودیدیدی و سوزانیدی. ⁷ اگه در من بمائید و می کلام در شومان بمانه، هر چیزی کی بخائید و درخواست بوکونید برآورده به. ⁸ می پتر جلال در انه کی شومان میوه‌ی زیادی باورید و اطوی می شاگرد بیدی. ⁹ «هطو کی می پتر مَر دوس داشتی، منم شمر دوس داشتیم. در می موجب بمائید. ¹⁰ اگه می احکام بدارید، در می موجب مانیدی، هطو کی من می پتر احکام بداشتم و در اون موجب مانم. ¹¹ آ حرفان شمر بوگفتم تا می شادی در شومان بایه و شیمی شادی کامل بهه.

¹² «می حوکم انه کی همدیگر موجب بوکونید، هطو کی من شمر موجب بوکودم. ¹³ ویشتر از آن موحتی وجود ناره کی کسی خو جان فدای خو دوستان بوکونه. ¹⁴ می دوستان شومانیدی، اگه اونچی کی شمر حوکم بوکودم انجام بدید! ¹⁵ ده شمر غولام دونخانم، چونکی غولام از خو ارباب کاران خبر ناره، بلکه شمر می دوس دانم، چونکی هر چی کی از می پتر بیشتاوستم، شمر از اون وأخبر بوکودم. ¹⁶ شومان نبید کی مَر اینتخاب بوکودیدی، بلکه من شمر اینتخاب بوکودم و قرار بنم کی بیشید و میوه باورید و شیمی میوه بمانه، تا هر چی از می پتر به نام من بخائید، شمر فاده. ¹⁷ می حوکم به شومان انه کی همدیگر موجب بوکونید!

دوینا نیفرت از عیسی مسیح شاگردان

¹⁸ «اگه دوینا از شومان نیفرت بداره، به یاد باورید کی قبل از شومان، از من نیفرت داشتی. ¹⁹ اگه متعلق بدوینا بید، دوینا شمر مثل خو کسان دوس داشتی. اما بدوینا تعلق ناریدی، من شمر از دوینا اینتخاب بوکودم، بخاطر انه کی دوینا از شومان نیفرت داره. ²⁰ کلامی کی شمر بوگفتم به یاد باورید: (غولام از خو ارباب بزرگتر نی‌یه). اگه مَر آزار بدهیدی، شیمی آمرایم هطو کونیدی و اگه می کلام بداشتیدی، شیمی کلام هم داریدی. ²¹ اما همه‌ی آ کاران می نام و آستی شیمی آمرأ کونیدی چونکی اونی کی مَر اوسه کوده اون نشناسیدی. ²² اگه نامو بیم و آشان آ حرفان نزه بیم، گونااهی ناشتیدی، اما الآن هیچ بهانه‌یی برای خوشان گونایان ناریدی. ²³ کسی کی از من نیفرت بداره، از می پتر نیفرت داره. ²⁴ اگه اوشان ره کاری نوکوده بیم کی جغیر من کسی نوکوده، گونااهی ناشتیدی، اما الآن با آنکی او کاران بیده‌ییدی، هم از من، هم از می پتر نیفرت داریدی.

25 آطوییه کی، کلامی کی در خوشآن تورات بامو، ثابت به کی: (از من بی دلیل نیفرت دأریدی.) *

26 «اما چون او پشتیبان کی از طرف پتر روانه به، بایه، ینی روح راستی* کی از پتر ورجا آیه، اون خودش می وأستی شهادت دهه. 27 و شومانم وأستی شهادت بدید چونکی از اوّل می امرأ بید. 16 «آچیزآن شمر بوگفتم تا از رأ بدر نیبید! 2 شمر از کنیسه یان بیرون کونیدی. حتی زمانی فارسه کی هر کی شمر بوکوشه، فیکر کونه کی خودای خدمت بوکوده. 3 آکارآن کونیدی، چونکی نه پتر شناسیدی نه مر! 4 حرفان شمر بوگفتم تا وختی اون انجام فارسه، به یاد باورید کی شمر آگاه بوکوده بوم. اوشان از اوّل شمر نوگفتم، چونکی خودم شیمی امرأ بوم.

تعلیم دربارۀ خودا روح

5 «الآن کسی کی مر اوسه کوده اون ورجا شوئون درم و هیچ کودام وآنورسیدی (کویه شوئون دری؟) 6 اما می حرفان وأستی شیمی دیل پور از غم ببوسته. 7 با آ حال من شمر حقیقت گم کی می شوئون به نفع شومانه، چونکی آگه نشم، او پشتیبان شیمی ورجا نایه، اما آگه بشم، اون شیمی ورجا اوسه کونم. 8 و وختی اون آیه، جهان از اون گونا، و از عدالت خوداوند، و از روز داوری آگاه کونه. 9 گناه جهان، بی ایمانی به منه. 10 عدالت فراهمه، چونکی من پتر ورجا شوئون درم و ده مر نیدینیدی. 11 داوری آیه چونکی رئیس آ جهان داوری ببوسته. 12 «خیلی چیزان دیگر دارم کی شمر بگم، اما الآن طاقت اون ایشنا وستن نأریدی. 13 اما وختی روح راستی* بایه، شمر به طرف حقیقت هدایت کونه. چونکی اون از طرف خودش حرفی نزنه، بلکه اونچی کی ایشتاوه، گه، و اونچی کی پیش آیه، شمر خبر دهه. 14 اون مر جلال دهه، چونکی اونچی کی از من فیگیره، شمر خبر دهه. 15 هر چیزی کی پترشینه، می شینم ایسه. هن وأسی بوگفتم کی اونچی کی از من فیگیره، شمر خبر دهه.

عیسی خو شاگردان تسلی دهه

16 «پس از مدت کمی، ده مر نیدینیدی، بعد از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی.» 17 او وخت بعضی از اون شاگردان همدیگر بوگفتیدی: «اون منظور از آ حرفان چی به کی: (پس از مدت کمی، ده مر نیدینیدی و پس از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی؟) یا آنکی گه (چونکی پتر ورجا شوئون درم؟)» 18 پس همدیگر گفتیدی: «آ (مدت کمی) کی گه، چی به؟ اون منظور نفأیم؟» 19 اما عیسی قبلاً دانستی کی خأبیدی از اون سؤال بوکونید: پس اوشان بوگفته: «آیا آن وأستی همدیگر امرأ بحث کونیدی کی بوگفتم (پس از مدت کمی، ده مر نیدینیدی، و پس از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی؟)» 20 آمین، آمین، شمر گم، شومان گریه و زاری کونیدی اما دنیا خوشحال به. شومان غمگین بیدی، اما شیمی غم به شادی تبدیل به. 21 زن تا وخت زایمان درد کشه، چونکی اون وخت فارسه. اما وختی کی اون زای بدونیا بامو، ده خو درد به یاد ناوره، چونکی خوشحاله از آنکی اینسانی بدونیا بامو. 22 هطو کی شومانم الآن غمگینیدی، اما بازم شمر دینم کی شیمی دیل شاد به و هیچ کس او شادی از شومان فیگیره. 23 او روز ده چیزی از من نخأبیدی. آمین، آمین،

* 25:15 تورات، کیتاب مزمو، باب 35، آیه 19 و باب 69، آیه 4. * 26:15 رجوع به یوحنا، باب 14 آیه 16
* 13:16 رجوع به باب 14، آیه 16

شمر گم، هر چی از پتر به نام من بخایید، اون شمر فاده.²⁴ تا الان به نام من چیزی نخواستیدی. بخایید تا پیدا بوکونید و شیمی شادی کامل به.

²⁵ «آ چیزان مکل امرأ شمر بوگفتم، اما زمانی فارسه کی، ده شیمی امرأ آجور حرف نزنم، بلکی آشکارا در مورد پتر شمر گم.²⁶ او روز به نام من تقاضا کونیدی و شمر نگم کی من از طرف شومان از پتر تقاضا کونم.²⁷ چره کی پتر خودش شمر دوس داره، چونکی شومان مر دوس داشتیدی و ایمان باوردیدی کی از خودا ورجا باموم.²⁸ من از پتر ورجا باموم و به ا دنیا وارد بوستم، و الان ا دنیای ترک کونم و پتر ورجا شم.»

²⁹ او وخت اون شاگردان بوگفتیدی: «الان آشکارا حرف زنی، نه مکل امرأ.³⁰ الان ده دانیم کی از همه چیز آگاهی و حتی ا یحیاج ناری کسی خو سوال تی امرأ در میان بنه. هن واسی ایمان داریم کی از خودا ورجا بامویی.»

³¹ عیسی اوشان بوگفته: «آیا الان واقعاً ایمان دارید؟³² ولی زمانی فارسه کی، و حقیقتن الان فارسه کی پخش بیدی و هر کی خو خانه و زندگی سر شه و مر تنها نهه. ولی من تنها نییم، چونکی پتر می امرایه.³³ آ چیزان شمر بوگفتم تا در من آرامش بدآرید، دنیا میان شومان به زحمت دکفیدی؛ ولی شیمی دیل قوی ببه، چونکی من بر دنیا غلبه بوکودم.»

عیسی دوعا خودش ره

17 بعد از ا حرفان عیسی آسمان نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر، وختش فارسه. تی پسر جلال بدن تا تی پسر تر جلال بده.² چونکی تو اون قودرت فدیی بر تومامی بشر تا همه ی کسانیی کی تو به اون عطا بوکودی، زندگی ابدی بیخشه.³ و انه زندگی ابدی، کی تر، تنها خودای حقیقی و عیسی مسیح کی اوسه کودی، بشناسید.⁴ من او کاری کی مر بیسپرده بی، به کمال فارسانم، و آجور تر زیمین رو جلال بدم.⁵ پس الان آی پتر، تونم مر در حوضو خود جلال بدن، همان جلالی کی قبل از دنیا، تی ورجا داشتیم.»

عیسی دوعا شاگردان ره

⁶ «من تی نام به اوشانی کی از دنیا مر بیخشهیی، آشکارا کودم. تی شین بید و تو اوشان مر بیخشهیی و تی کلام بدآشتیدی.⁷ الان بفامستیدی کی هر چی کی مر بیخشهیی حقیقتن از طرف تویه.⁸ چونکی او کلامی کی مر بیسپردی، اوشان بیسپردم و اوشان اون قبول بوکودیدی و یقین دانستیدی کی از طرف تو بامو و ایمان باوردیدی کی تو مر اوسه کودی.⁹ می درخواست اوشان واستییه؛ من نه دنیا واستی، بلکی اوشانی واستی تقاضا کونم کی تو مر بیخشهیی. چونکی تی شینیدی.¹⁰ هر اونچی کی به من تعلق داره، تی شینه و هر اونچی کی به تو تعلق داره، می شینه و در اوشان جلال پیدا بوکودم.¹¹ ویشتر از آن، دنیا میان نیسم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسه بیدی. من تی ورجا ایم. آی پتر قدوس، تی نام مر بیخشهیی، اوشان به قودرت تی نام حفظ بوکون، تا ایتا ببید، هطو کی امان ایسیم.¹² من اوشان تا زمانی کی می امرأ ایسه بید، حفظ بوکودم، و از اوشان به قودرت تی نام کی مر بیخشهیی، موحافظت بوکودم. هیچ کودام از اوشان هلاک نبوستیدی، جغیر اون کی واستی به هلاکت برسه، تا پیشگویی کتاب موقدس ثابت ببه.¹³ اما الان تی ورجا ایم و ا حرفان زمانی گم کی دنیا میان ایسم تا می شادی خوشان میان به کمال برسأنید.¹⁴ من تی

کلام اوشان فآدم، اما دونیا از اوشان نیفرت داشتی، چونکی متعلق بدونیا نیبیدی. هطو کی من تعلق نآرم.¹⁵ می درخواست آن نیه کی اوشان از آ دونیا ببری، بلکی خایم از شرور موحافظت بوکونی.¹⁶ اوشان به آ دونیا تعلق نآریدی هطو کی من تعلق نآرم.¹⁷ اوشان به وسیله‌ی تی حقیقت تقدیس بوکون؛ تی کلام، حقیقت!¹⁸ هطو کی تو مَر به آ دونیا اوسه کودی، منم اوشان آ دونیا میان اوسه کودم.¹⁹ من خودم اوشان و آستی تقدیس کونم، تا اوشانم حقیقت آمرأ تقدیس ببید.

عیسی دوعا خو همه‌تا پیروان ره

²⁰ «می درخواست فقط اوشان ره نیه، بلکی برای کسانی‌یه کی توسط اوشان پیغام به من ایمان آوریدی.²¹ تا همه ایتا ببید، هطو کی تو آی پتر در منی و من در تو، طوری بوکون کی اوشانم در امان ببید، تا دونیا ایمان باوره کی تو مَر اوسه کودی.²² و من جلالی کی مَر ببخشه‌یی، اوشان ببخشم، تا ایتا ببید، هطویی کی امان ایتایم.²³ من در اوشان و تو در من، طوری بوکون کی اوشانم کاملاً ایتا ببید، تا دونیا بدانه کی تو مَر اوسه کودی و اوشان هطویی دوس داشتی کی مَر دوس داشتی.²⁴ آی پتر خایم اوشانی کی مَر ببخشه‌یی، می آمرأ ببید، هو جایی کی من ایسم، تا می جلال ببیدیند، جلالی کی تو مَر ببخشه‌یی؛ چون قبل از آنکی دونیا بوجود بایه، مَر دوس داشتی.

²⁵ «آی پتر عادل، دنیا تر نشناسه، اما من تر شناسم، و اوشان دانیدی کی تو مَر اوسه کودی.²⁶ من تی نام به اوشان بشناسم و بازم شناسم، تا او موحبتی کی تو مَره داشتی، در اوشانم بمانه و منم در اوشان بمانم.»

عیسی گرفتار بوستن

18 عیسی پس از گفتن آ حرفان خو شاگردان آمرأ به او طرف دره‌ی قدرون بوشو. در اویه باغی نهه بو و عیسی خو شاگردان آمرأ اویه بوشو.² اما یهو، اون تسلیم کونده، او محل شناختی، چونکی عیسی و اون شاگردان همیشه در او محل جم بوستیدی.³ پس یهو، گروهی از سربازان و مأموران سران کاهنان و فریسیان اوساده و به اویه بامو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه آمرأ اویه فارسه‌بیدی.

⁴ عیسی با اونکی دانستی چی رخ دهه، جُلو بوشو و اوشان بوگفته: «کی دونبال گردیدی؟»

⁵ جواب بده‌بیدی: «عیسای ناصری دونبال.»

بوگفته: «منم!» یهودای خاتم اوشان آمرأ بو.⁶ وختی عیسی بوگفته، «منم» اوشان عقب عقب بوشویدی و زیمین رو بکفتیدی.⁷ عیسی ایواژ دیگرم از اوشان واورسه: «کی دونبال گردیدی؟»

بوگفتیدی: «عیسای ناصری دونبال.»

⁸ جواب بده: «شمر بوگفتم کی من خودم. پس اگه مَر خاییدی، وئلد آشان بیشید.»⁹ آن بوگفته تا اونچی کی قبلاً بوگفته بو، ثابت ببه کی: «هیچ کودام از اوشانی کی مَر ببخشه‌یی، از دس ندَم.»*

¹⁰ او وخت شمعون پطرس شمشیری کی داشتی، بیرون باورده و ضربی به کاهن اعظم خادم بزه و اون راست گوش و آوه. اون خادم نام مالخوس بو. ¹¹ عیسی پطرس بوگفته: «تی شمشیر غلاف بوکون. آیا نوآستی او جام کی پتر مر فآده، بنوشم؟»

بازجویی حنا از عیسی

¹² او وخت سربازان، خوشان فرمأنده و مأموران یهودی آمرأ، عیسای دسگیر بوکودیدی و اون دسان دؤستیدی. ¹³ اول اون حنا ورجأ ببرید. حنا، قیافا زن پتر بو و او زمان کاهن اعظم بو. ¹⁴ قیافا اونی بو کی یهودیان توصیه کودی کی بهتره اینفر بخاطر قوم بیمیره.

اینکار پطرس

¹⁵ شمعون پطرس و ایتا شاگرد دیگر عیسی دونالسر بوشوییدی. او شاگرد از آشنایان کاهن اعظم بو. پس عیسی آمرأ وارد حیاط خانه کاهن اعظم ببوسته. ¹⁶ اما پطرس دژ پشت بئسه. او شاگردی کی از آشنایان کاهن اعظم بو، بیرون بوشو و کنیز آمرأ کی دربان بو، حرف بزه و پطرس بخانه دورون برده. ¹⁷ او وخت او کنیز پطرس بوگفته: «مگه تو از شاگردان او مرد نییی؟»

پطرس جواب بده: «نییم.» ¹⁸ هوا سرد بو. خادمان و مأموران زغال آمرأ آتشی چاکوده بید و اون دور جم بوسه بید و خوشان گرم کودیدی. پطرس اوشان آمرأ ایسه بو و خودش گرم کودی.

بازجویی کاهن اعظم از عیسی

¹⁹ پس کاهن اعظم از عیسی درباره ی اون شاگردان و اون تعالیم و آورسه. ²⁰ عیسی جواب بده: «من بدوینا آشکارا حرف بزم و همیشه کنیسه و معبد میان کی یهودیان اویه جم بیدی، تعلیم بدم و چیزی بی مخفیانه نوگفتم. ²¹ چره از من و آورسی؟ از اوشانی و آورس کی می حرفان بیشتاؤستیدی؛ اوشان بهتر دانیدی کی من اوشان چی بوگفتم.»

²² وختی آن بوگفته، ایتا از قراولان کی اویه ایسه بو، ایتا سیلی اون صورت بزه و بوگفته: «آطو کاهن اعظم جواب دیهی؟»

²³ عیسی جواب بده: «اگه خطا بوگفتم، بر می خطا شهادت بدن، اما اگه راست بوگفتم، چره مر زنی؟»

²⁴ او وخت حنا اون با دس دؤسته اوسه کوده قیافا کاهن اعظم ورجأ.

پطرس عیسای بازم اینکار کونه

²⁵ موقعی کی شمعون پطرس ایسه بو و خودش گرم کودن دوبو، بعضی یان اون بوگفتیدی: «مگه تو از اون شاگردان نییی؟»

اون اینکار بوکوده و بوگفته: «نه! نییم.»

²⁶ ایتا از خادمان کاهن اعظم اویه ایسه بو. اون از بستگان کسی بو کی پطرس اون گوش و آوه بو، بوگفته: «مگه من خودم تر اون آمرأ او باغ میان نیدم؟» ²⁷ پطرس بازم اینکار بوکوده. هو لحظه ایتا خروس بخأنده.

عیسی موحاكمه در حضور پیلطس

²⁸ یهودیان عیسای از قیافا ورجاً به کاخ فرماندار رومی ببریدید. وخت سحر بو. اوشان خودشان وارڈ کاخ نبوستیدی تا نجست نیبید و بتانید پسخ بوخوريد. ²⁹ پس پیلطس اوشان ورجاً بامو و واورسه: «ا مرد به چی جرمی متهم کونیدی؟»
³⁰ جواب بده ییدی و بوگفتیدی: «اگه جرمی ناشتی، اون به تو تسلیم نوکودیم.»
³¹ پیلطس اوشان بوگفته: «شومان خودتان اون ببرید و طبق شیمی شریعت اون موحاكمه بوکونید.»

یهودیان بوگفتیدی: «امان ایجازه نأریم کسی اعدام بوکونیم.» ³² به طریق عیسی حرفان در مورد آنکی چی جور مرگی در اینتظار اونه، ثابت به.
³³ پس پیلطس به کاخ و اگر دسته و عیسای دوخاده و اون بوگفته: «آیا تو پادشای یهودی؟»
³⁴ عیسی جواب بده: «آیا آن تو خودت گی، یا دیگران دربارہ من تر بوگفتیدی؟»
³⁵ پیلطس جواب بده: «مگه من یهودی یم؟ تی قوم و سران کاهنان تر به من تسلیم بوکودیدی. مگه چی بوکودی؟»
³⁶ عیسی جواب بده: «می پادشایی از آ دنیا نی یه. اگه می پادشایی از آ دنیا بو، می خادمان جنگستیدی تا من به دس یهودیان دستگیر نبم. اما می پادشایی از آ دنیا نی یه.»
³⁷ پیلطس اون بوگفته: «پس تو پادشایی؟»
 عیسی جواب بده: «تو خودت گی کی من پادشایم. من هن و اسی بدونیا باموم تا حقیقت شهادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق دأره، می صدای گوش کونه.»
³⁸ پیلطس بوگفته: «حقیقت چیسه؟»

حکم مصلوب بوستل عیسی

وختی پیلطس آن بوگفته، بازم بوشو بیرون یهودیان ورجاً و اوشان بوگفته: «من هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره نیدینم. ³⁹ اما شومان ایتا رسم دأریدی کی در روز پسخ ایتا زندانی شمره آزاد کونم. آیا خاییدی کی پادشای یهود آزاد کونم؟»
⁴⁰ اوشان در جواب، داد بزه ییدی: «اون نه! بلکه بازآبای آزاد کون!» (بازآبا راهزن بو.)
 او وخت پیلطس دستور بده عیسای شلاق بزید ² و سربازان، تاجی از خار ببافتیدی و اون سر بنه ییدی و لباسی ارغوانی رنگ اون دوکودیدی ³ و اون ورجاً اموییدی و گفتیدی: «سلام بر تو، ای پادشای یهود» و اون سبلی زه ییدی.
⁴ بعد از اون، پیلطس ایواز دیگر بیرون بامو و یهودیان بوگفته: «من اون شیمی ورجاً بیرون آورم تا بدانید کی هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره پیدا نوکودم.» ⁵ پس عیسی، تاج خار و لباس ارغوانی آمرأ، بیرون بامو. پیلطس اوشان بوگفته: «انه، او شخص!»
⁶ وختی سران کاهنان و قراولان معبد اون بیده ییدی فریاد بزه ییدی و بوگفتیدی: «مصلوب کون! مصلوب کون!»

پیلطس اوشان بوگفته: «شومان خودتان اون ببرید و مصلوب کونید، چون من هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره پیدا نوکودم.»

⁷ یهودیان در جواب او ن گفتیدی: «آمان شریعتی داریم کی طبق او، اون و آستی بیمیره، چونکی ایدعا کونه خودا پسره!»

⁸ وختی پیلطس آن بیشتاؤسته، ویشتر برترسه. ⁹ بازم به کاخ و آگردسته و از عیسی واورسه: «تو از کویه بأمویی؟» اما عیسی او ن جوابی نده. ¹⁰ پس پیلطس او ن بوگفته: «مر هیچی نیگی؟ آیا نانی کی قودرت دارم تر آزاد کونم و قودرت دارم کی تر مصلوب کونم؟»

¹¹ عیسی بوگفته: «هیچ قودرتی بر من ناشتی، مگه اینکه از بوجور، فیگفته بی ولی گنای او نی کی مر به تو تسلیم بوکوده از تو بیشره.»

¹² بعد از اون، پیلطس سعی بوکوده کی او ن آزاد کونه، اما یهودیان فریاد زه ییدی و گفتیدی: «اگه آمر د آزاد کونی، قیصر دوست نیی! هر کی ایدعائ پادشایی کونه، به ضد قیصر حرف زنه.»

¹³ وختی پیلطس آ حرفان بیشتاؤسته، عیسای بیرون باورده و خودش بر مسند داوری بینشته، در محلی کی به «سنگ فرش» معروف بو و به زبان عبرانیان «جباتا» گفتیدی. ¹⁴ او روز، روز «تهیه» عید پسخ بو و ظهر نزدیک بو. پیلطس یهودیان بوگفته: «آنه شیمی پادشا!»

¹⁵ اوشان فریاد زه ییدی: «او ن از میان اوسان! او ن از میان اوسان. او ن مصلوب کون!»

پیلطس بوگفته: «آیا شیمی پادشای مصلوب کونم؟»

سران کاهنان جواب بده ییدی: «آمان پادشایی جغیر قیصر ناریم.»

¹⁶ سر آخر پیلطس عیسای به اوشان بیسپرده تا او ن مصلوب کونید.

عیسی به صلیب کشن

او وخت عیسای بیگفتیدی و بریدی. ¹⁷ عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمت محلی به نام جمجمه کی به زبان عبرانیان جلجتا خنده به. ¹⁸ اویه او ن به صلیب بکشه ییدی. او ن امرأ دو نفر دیگر، او ن دو طرف مصلوب کودیدی و عیسی اوشان میان قرار داشتی. ¹⁹ به دستور پیلطس ایثا نیویشته او ن صلیب جور نصب بوکودیدی، کی او ن رو نیویشته ببسته بو: «عیسای ناصری، پادشای یهود.» ²⁰ خیلی از یهودیان او نیویشته ی بخاندیدی، چون جایی کی عیسای به صلیب بکشه ییدی، نزدیک به شار بو و او نیویشته به زبان عبرانیان و لاتینی و یونانی بو.

²¹ پس یهود سران کاهنان پیلطس بوگفتیدی: «نینویس: (یهود پادشا)، بلکه نینویس آمرد بوگفته کی من یهود پادشایم.»

²² پیلطس جواب بده: «اونچی نینویشتم، نینویشتم.»

²³ وختی سربازان عیسای به صلیب فاکشه ییدی، او ن لباسان اوسادیدی و به چارثا قسمت تقسیم بوکودیدی. هر کودام ایثا تیکه اوسادیدی. او ن لباس زیر هم فیگفتید. اما او لباس درز ناشتی، بلکه یکسره از بوجور به بیجیر بافته ببسته بو. ²⁴ پس همدیگر بوگفتیدی: «آن تیکه تیکه نوکونیم، بلکه قرعه تاویدیم و بیدینیم کی شین به.» اطوی پیشگویی کیتاب موقدس ثابت به کی: «می لباسان خوشان میان تقسیم کونیدی»

و می لباسان ره قرعه تاویدیدی.*

پس سربازان هوطو بوکودیدی.

²⁵ عیسی صلیب نزدیکی اون مار و اون خالاً و مریم گلوپاس زن و مریم مجدلیه ایسه بید.
²⁶ وختی عیسی خو مار و او شاگردی کی دوس داشتی و اون کنار ایسه بو، بیده، خو مار بوگفته: «بانو، آنه تی پسر!»²⁷ بعد از آن او شاگرد بوگفته: «آنه، تی مار!» از او ساعت، او شاگرد، عیسی مار خودش خانه بیرده.

عیسی مردن

²⁸ او وخت عیسی دانستی کی همه چیز به انجام برسه؛ بوگفته: «تشنه‌یم!» به خاطر بوگفته تا پیشگویی کتاب موقدس ثابت بیه.²⁹ در اویه ظرفی نهه بو پور از شراب ترشیده. پس اسفنجی به او شراب بزه‌یدی و بنه‌یدی ایتا شاخه سر و اون دهان ورجا بیریدی.³⁰ وختی عیسی شراب بچیشته، بوگفته: «به انجام برسه.» بعد از اون، خو سر خم کوده و خو روح تسلیم بوکوده.
³¹ او روز، روز «تهیه» بو، و روز بعد، شبات بزرگ. از اویه کی حاکمان یهود نخوآستیدی کی جسدان، تا روز بعد صلیب رو بمانه، از پیلطس بخوآستیدی کی او سه نفر ساق پای بشکنید و اوشان جسدان از صلیب بیجیر باورید.³² پس سربازان بامویدی و اولی نفر ساق پا و اویتا ساق پای کی عیسی امرأ به صلیب بکشه بید، بشکنه‌یدی.³³ اما وختی به عیسی فارسه‌یدی، بیده‌یدی کی بمرده، اون ساقان نشکنه‌یدی.³⁴ اما ایتا از سربازان نیزه‌ی اون پهلوی بزه و هو لحظه از اون بدن خون و آب جاری بیوسته.³⁵ اونی کی آن بیده شهادت دهه، تا شومانم ایمان باورید. اون شهادت راسته و اون دانه کی حقیقت گفتن دره.³⁶ اشان رخ بده تا پیشگویی کتاب موقدس ثابت بیه کی: «هیچ کودام از اون استخوانان نشکفه.»^{37*} و قسمتی دیگر از کتاب موقدس کی گه: «اونی کی به اون نیزه بزه‌یدی، تماشا کونیدی.»*

عیسی دفن کردن

³⁸ او وخت یوسف، اهل رامه، از پیلطس ایجازه بخوآسته کی عیسی جسد فیگیره. یوسف از پیروان عیسی بو، اما مخفیانه. چونکی از حاکمان یهود ترسه‌یی. پیلطس اون ایجازه بده. پس بامو و عیسی جسد فیگرفته.³⁹ نيقوديموسم کی قبلأ شبانه عیسی ورجا بوشو بو، بامو و خو امرأ عطری از مر و عود کی حدود سی و پنج کیلو بو، باورده.⁴⁰ پس اوشان عیسی جسد فیگفتیدی و اون به رسم دفن یهودیان عطریات امرأ کفن میان بیچانه‌یدی.⁴¹ نزدیک او جایی کی عیسی مصلوب بوسته، باغی بو کی او باغ میان مقبره‌یی تازه وجود داشتی کی هنوز مورده‌یی در اون ننه بید.⁴² پس چونکی روز «تهیه» یهودیان بو و او مقبره‌یم نزدیک بو، عیسی جسد در اویه بنه‌یدی.

قبر خالی

20 در اولین روز هفته، وخت سحر، زمانی کی هوا هنوز تاریک بو، مریم مجدلیه قبر ورجا بوشو و بیده کی اون سنگ اوساده بیوسته.² پس بدو بدو بوشو شمعون پطرس ورجا و او شاگرد دیگری کی عیسی، اون دوس داشتی. مریم اوشان بوگفته: «آمی سرور از قبر بیریدی و نآنیم کویه بنه‌یدی.»³ پس پطرس اویتا شاگرد امرأ بیرون بامو و بوشویدی به سمت مقبره.⁴ هر

* ۳۶:۱۹ تورات، کتاب خروج، باب ۱۲، آیه ۴۶: کتاب اعداد، باب ۹، آیه ۱۲؛ کتاب مزمور، باب ۳۴، آیه ۲۰.

* ۳۷:۱۹ تورات، کتاب زکریا، باب ۱۲، آیه ۱۰.

دوتا دووستیدی، اما اویتا شاگرد توندتر بوشو، از پطرس پیش دكفته و اول اون به مقبره فارسه.⁵ پس خم بوسته و بیده کی پارچهی کفن اویه نهه. اما مقبره دورون نوشو.⁶ پس شمعون پطرس، اون دونبالسر بامو و مقبره دورون بوشو و بیده کی پارچه کفنی اویه نهه،⁷ اما او دستمالی کی عیسی سر دؤسته بید، پارچهی کفنی کنار نه بو، بلکی جدا و تا بوسته جایی دیگر نهه بو.⁸ پس او شاگرد دیگر کی اول به مقبره فارسه بو، بوشو بودورون، بیده و ایمان باورده.⁹ چونکی هنوز کیتاب موقدس درک نوکوده بید کی اون و اُستی از موردهیان میان ویریزه.¹⁰ او وخت او دوتا شاگرد خوشان خانه واگردستیدی.

ظاهر بوستن عیسی به مریم مجدلیه

¹¹ ولی مریم بیرون مقبره ایسه بو و گریه کودی. اون گریه امرأ خم بوسته تا مقبره دورون نیگاه بوکونه.¹² نیگاه بوکوده و دوتا فرشتهی بیده کی لباس سیفید، دوکوده بید، او جایی کی عیسی جسد بنه بید، ایتا سر ورجا و اویتا پا ورجا نیشته بید.¹³ اوشان اون بوگفتیدی: «آی زن، چره گریه کوئی؟»

جواب بده: «می سرور بریدی و نانم کویه بنهیدی.»¹⁴ وختی آن بوگفته واگردسته و عیسی اویه سرپا بیده، ولی نشناخته.¹⁵ عیسی اون بوگفته: «آی زن، چره گریه کوئی؟ کی دونال گردی؟»

مریم به خیال آنکی باغبانه، بوگفته: «آی سرور، اگه تو اون اوسادی مر بوگو کویه بنهیی تا بشم و اون اوسانم.»

¹⁶ عیسی دوخاده: «مریم!»

مریم خو روی اون طرف واگردانه و عیبرانیان زوان امرأ بوگفته: «رَبّونی!» (ینی اوستاد).¹⁷ عیسی اون بوگفته: «مر دس نوأ زن، چونکی هنوز می پتر ورجا بوجور نوشوم. بلکی می براران ورجا بوشو و اوشان بوگو، می پتر و شیمی پتر ورجا و می خودا و شیمی خودا ورجا بوجور شوئون درم.»

¹⁸ مریم مجدلیه بوشو و شاگردان خبر بده کی: «خوداوند بیدم!» و اونچی کی بوگفته بو، اوشان بوگفته.

عیسی خودش به خو شاگردان ظاهر کونه

¹⁹ هو روز غروب کی یکشمه بو، وختی کی شاگردان جم بوسته بید و دران از ترس حاکمان یهوؤ قفل بو، عیسی بامو و اوشان میان بئسه و بوگفته: «سلام بر شومان!»²⁰ وختی آن بوگفته، خو دسان و خو پهلوی اوشان نشان بده. شاگردان با خوداوند دتن شاد بوستیدی.²¹ عیسی بازم اوشان بوگفته: «سلام بر شومان! هو طو کی پتر مر اوسه کوده، منم شمر اوسه کونم.»²² وختی ا حرف بوگفته، شاگردان رو فوت بوکوده و بفرمأسته: «روح القدس فیگیرید.»²³ اگه کسی گونایان ببخشید، اون ره ببخشه به، و اگه کسی گونایان نبخشید اون ره، ببخشه نیه.

عیسی و توما

²⁴ وختی کی عیسی بآمو، توما، ایټا از اون دوازده نفر کی دوقولویم اون دوحا دیدی، اوشان امرأ نوبو. ²⁵ پس شاگردان دیگر اون بوگفتیدی: «خوداوند بیدهیم!» اما اون اوشان بوگفته: «تا خودم جائ میخ اون دسان میان نیدینم و می انگوشت اون جائ میخ ننم و می دس اون پهلو سوراخ میان ننم، ایمان ناوړم.» ²⁶ ایټا هفته بوگذشته، عیسی شاگردان، بازم خانه میان ایسه بید و تومایم اوشان امرأ بو. در حالی کی دران قفل بید عیسی بآمو و اوشان میان بئسه و بوگفته: «سلام بر شومان!» ²⁷ او وخت تومای بوگفته: «تی انگوشت آیه بڼه و می دسان بیدین. تی دس جُلو باور و می پهلو سوراخ میان بڼه. بی ایمان نوبو، بلکه ایمان بدار.» ²⁸ توما اون بوگفته: «می خوداوند! می خدا!» ²⁹ عیسی بوگفته: «آیا چونکی مَر بیدهیی، ایمان باوردی؟ خوش بحال اوشانی کی نیده بیدی، ایمان باوردیدی.»

آ کتاب هدف

³⁰ عیسی معجزات زیاد دیگری در حضور خو شاگردان انجام بده کی آ کتاب میان بینویشته نبوسته. ³¹ ولی آنقدر بینویشته بپوسته تا ایمان باورید کی عیسی هو مسیح، و خودا پسره، و به توسط آ ایمان صاحب زندگی ئ ابدی ببید.

ظاهیر بوستن عیسی به هفتا از شاگردان

21 بعد از آ ایټافاقان، عیسی بار دیگر خودش در کنار دریاچه تیریه، به خو شاگردان آشکار کوده. اون اطو ظاهر بوسته: ² ایټا روز، شمعون پطرس، تومای معروف به دوقولو، نتنائیل از مردومان قانای جلیل، زبدی پسران، و دوتا از شاگردان دیگرم با هم بید. ³ شمعون پطرس اوشان بوگفته: «من شوئن درم مایی صید بوکونم.» اوشان بوگفتیدی: «آمانم تی امرأ آیم.» پس بیرون بوشویدی و قایق سوار بوستیدی. اما اوشب هر چقدر تور تاودیدی، چیزی صید نوکودیدی. ⁴ صُب دم، عیسی ساحل کنار بئسه، اما شاگردان نفامستیدی کی عیسایه. ⁵ اون اوشان بوگفته: «آی زاکان، چیزی خوردن ره ناریدی؟» جواب بدهیدی: «نه!»

⁶ بوگفته: «تور طرف راست قایق تاودید، تانیدی بیگیرید.» اوشان آ کار بوکودیدی و از زیادی مایی نتانستیدی تور قایق دورون فاکشید.

⁷ شاگردی کی عیسی اون دوس داشتی، پطرس بوگفته: «اون خوداونده!» وختی شمعون پطرس بیشتاوسته اون خوداونده، خو لباس خو دور دلاسته - چونکی اون از خو تن بیرون باورده بو و خودش دریا میان تاوده. ⁸ اما شاگردان دیگر قایق امرأ بامویدی، در حالی کی تور پور از مایی، خوشان امرأ فاکشن دیید. چونکی اوشان فاصله ساحل امرأ حدود صد متر بو.

⁹ وختی به ساحل فارسه بیدی، آتشی بیده بیدی کی زغال امرأ چاکوده بوسته بو و مایی یم اون رو و نانم اویه نهه بو.

¹⁰ عیسیٰ اَشَانْ بوگفته: «از او مایی یانی کی الآن بیگفتیدی، بأورید.» ¹¹ شمعون پطرس وارځ قایق بپوسته و تور به طرف ساحل فاکشه. تور پور از پيله مایی بو، به تعداد صد و پنجاه و سه تا مایی. با آنکی تعداد مایی بیش از حد بو، تور پاره نبسته.

¹² عیسیٰ اَشَانْ بوگفته: «باید ناشتایی بوخوړید.» هیچ کودام از شاگردان جرأت نوکودیدی از اون واورسه بید «تو کی ایسی؟» چونکی دانستیدی کی اون خوداونده. ¹³ عیسیٰ جُلُو بامو و نان اوساده و اوشان فاده و مایی یم هطو. ¹⁴ آن سومی بار بو کی عیسیٰ بعد از ویریشن از مورده یان میان، به خو شاگردان ظاهر بپوسته.

عیسیٰ گفتگو پطرس امرأ

¹⁵ بعد از ناشتایی، عیسیٰ از شمعون پطرس واورسه: «آی شمعون، یوحنا پسر، آیا مَر ویشتر از اَشَانْ دوس داری؟»

اون جواب بده: «بله آی خوداوند! تو دانی کی تر دوس دارم!»

عیسیٰ اون بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

¹⁶ دوومی بار عیسیٰ از اون واورسه: «آی شمعون، یوحنا پسر، آیا مَر دوس داری؟»

اون جواب بده: «بله آی خوداوند! دانی کی تر دوس دارم!»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

¹⁷ سومی بار اون بوگفته: «آی شمعون، یوحنا پسر، آیا مَر دوس داری؟»

پطرس از آنکی عیسیٰ سه بار از اون واورسه کی «آیا مَر دوس داری؟» ناراحت بپوسته و جواب

بده: «آی خوداوند! تو همه چیز جا و خبری. تو دانی کی تر دوس دارم.»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.» ¹⁸ آمین، آمین، تر گم، زمانی کی جوانتر بی،

تی کمر دوستی و هر جا کی خواستی شویی: اما وختی کی پیر بی، تی دسان دراز کونی و کسی

دیگر تی کمر دوده و به جایی کی نخایی بیشی، تر بره.» ¹⁹ عیسیٰ آ حرفان امرأ ایشاره به چوطو

مردن پطرس کودی کی اون امرأ خودای جلال دهه. بعد از اون، عیسیٰ اون بوگفته: «می دونبالسر

بیأ!»

²⁰ او وخت پطرس و اگر دسسته و بیده کی او شاگردی کی عیسیٰ اون دوس داشتی، اون دونبالسر

آمون دره. اون هونی بو کی شام موقع عیسیٰ سینه سر تکیه بده بو و واورسه بو کی: «سرورم، کی یه

کی تر تسلیم کونه؟» ²¹ وختی پطرس اون بیده، از عیسیٰ واورسه: «پس اون چی به؟»

²² عیسیٰ اون بوگفته: «اگه بخایم اون تا می و اگر دستن، زنده بمانه، به تو چی؟ تو می دونبال

بیأ!» ²³ پس آ فیکر، برآران میان شایع بپوسته کی او شاگرد نیمیره، در حالی کی عیسیٰ پطرس

نوگفته کی اون نیمیره، بلکه بوگفته: «اگه بخایم اون تا می و اگر دستن، زنده بمانه، به تو چی؟»

²⁴ هو شاگرده کی بر آ چیزان شهادت دهه، و اَشَانْ بینویشته و امان دانیم کی اون شهادت

راسته.

در آخر

²⁵ عیسیٰ کارائی زیاذ دیگری یم بوکوده، کی اگه دانه دانه بینویشته بپوسته بید، گومان نوکونم

حتی تومام دونیام گنجایش اون نیویشته یان بداشته بی.